

25 Αυγούστου 2026

[ΚΩΜΟΔΡΟΜΟΣ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ABIO POWER LTD, ΩΣ Ο ΕΠΙΣΥΝΗΜΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΑΙΤΗΤΡΙΩΝ

Αιτήτριες

ΚΑΙ

1. ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΥΠΡΟΥ
2. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ων η Αίτηση

Ι. Νικολάου, για Ιωνάς Νικολάου Δ.Ε.Π.Ε., για Αιτήτριες

*Χ. Σιακαλλή (κα), για Ορφανίδης, Χριστοφίδης & Συνεργάτες Δ.Ε.Π.Ε.,
για Καθ' ης η Αίτηση 1*

*Α. Κουντουρή (κα), μαζί με Γ. Χατζηγιώργη, για Τάσσος Παπαδόπουλος
& Συνεργάτες Δ.Ε.Π.Ε., για Καθ' ου η Αίτηση 2*

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΚΩΜΟΔΡΟΜΟΣ, Π.Δ.Δ.: Με την υπό κρίση προσφυγή, οι αιτήτριες
ζητούν-

«Α. Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η διοικητική πράξη και/ή απόφαση των Καθ' ων η Αίτηση με αρ. 1 να εγκρίνουν με την Απόφαση τους με αρ. 308/2025 ημερομηνίας 5 Σεπτεμβρίου 2025 (αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται ως Παράρτημα Α) την εισήγηση του Διαχειριστή Συστήματος Μεταφοράς Κύπρου (ΔΣΜΚ) για την συμμετοχή υποχρεωτικά ενταγμένων μονάδων παραγωγής στην ανταγωνιστική αγορά ηλεκτρισμού και την φυσική κατανομή ενέργειας στους Προμηθευτές από τις ΥΕΜ και εξέδωσαν το Εγχειρίδιο Συμμετοχής Υποχρεωτικά Ενταγμένων Μονάδων στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού (Παράρτημα ΙΙΙ αυτής) και τους Κανόνες Αγοράς Ηλεκτρισμού Έκδοση 2.0.6 (Παράρτημα Ι αυτής), η οποία γνωστοποιήθηκε με την δημοσίευση της στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 12 Σεπτεμβρίου 2025, είναι εξ' ύπαρχής άκυρη και /ή στερείται οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

Β. Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η διοικητική πράξη και/ή απόφαση των Καθ' ων η Αίτηση με αρ. 2 με την οποία εξέδωσαν εντολή φυσικής κατανομής ενέργειας στους Προμηθευτές από τις Υποχρεωτικά Ενταγμένες Μονάδες (στη συνέχεια αναφέρονται ως «ΥΕΜ») και ή υποχρεωτικής απορρόφησης της ενέργειας που τους αναλογεί στο Σημείο του Μετρητή της Μονάδας Παραγωγής από τις ΥΕΜ στη τιμή που καθορίστηκε από την ΑΗΚ Παραγωγή, που είναι η μοναδική εγγεγραμμένη οντότητα παραγωγής στο Μητρώο ΥΕΜ, για το χρονικό διάστημα από 1/10/2025 έως 31/10/2025 και με υποχρεωτική συμβολαιοποίηση τους σε Διμερή Συμβόλαια που θα υπογραφτούν υπογράφονται από έκαστο Προμηθευτή με την ΑΗΚ Παραγωγή, και η οποία εντολή γνωστοποιήθηκε από τους Καθ' ων η αίτηση με αρ. 2 σε ένα έκαστο των Προμηθευτών κατά η περί την 26 Σεπτεμβρίου 2025, είναι εξ' ύπαρχής άκυρη και/ή στερείται οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

Γ. Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η διοικητική πράξη και/ή απόφαση των Καθ' ων η Αίτηση με αρ. 2 με την οποία επικύρωσαν την προσφορά YEM στη μοναδική Οντότητα Παραγωγής που μπορούσε να εγγραφεί στο Μητρώο YEM, συγκεκριμένα στην ΑΗΚ Παραγωγή και ανακοίνωσαν τα αποτελέσματα της Δημοπρασίας YEM βάσει των οποίων εκτελείται η εντολή υποχρεωτικής απορρόφησης ενέργειας στους Προμηθευτές από τις YEM για όλη τη χρονική διάρκεια της Δημοπρασίας YEM, είναι εξ' υπαρχής άκυρη και /ή στερείται οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

Δ. Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η διοικητική πράξη και/ή απόφαση των Καθ' ων η Αίτηση με την οποία αποφάσισαν και εφάρμοσαν από 1 Οκτωβρίου 2025 την συμμετοχή στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού των Υποχρεωτικά Ενταγμένων Μονάδων και την εντολή υποχρεωτικής απορρόφησης ενέργειας στους Προμηθευτές από τις YEM, στο Σημείο του Μετρητή της Μονάδας Παραγωγής, που παρέχονται από την ΑΗΚ Παραγωγή την μοναδική Οντότητα Παραγωγής που συμμετέχει στο Μητρώο YEM, κατά παρέκκλιση και ή κατά παράβαση του δικαίου του ανταγωνισμού και των ευρωπαϊκών κανονισμών, είναι εξ' υπαρχής άκυρη και /ή στερείται οποιουδήποτε εννόμου αποτελέσματος.».

Οι αιτήτριες μετέχουν στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού, έχουν προς τούτο αδειοδοτηθεί από την ΡΑΕΚ και δραστηριοποιούνται στους τομείς Παραγωγής Ηλεκτρισμού και Προμήθειας Ηλεκτρισμού σε Τελικούς Πελάτες και σε Φορέα Σωρευτικής Εκπροσώπησης. Ειδικότερα, οι αιτήτριες 1, 2, 4, 5 και 8 διαθέτουν άδεια για την δραστηριότητα Προμήθειας Ηλεκτρισμού σε Τελικούς Πελάτες και οι αιτήτριες 3, 6, 7 και 9 άδεια για την δραστηριότητα Παραγωγής ηλεκτρισμού. Εκτενέστερη αναφορά επί του θέματος για κάθε μια εκ

των αιτητριών, γίνεται στις σελίδες 43 και 44 της απαντητικής γραπτής αγόρευσης του συνηγόρου των αιτητριών, ενώ οι σχετικές άδειες προκύπτουν και από τον διοικητικό φάκελο που προσκομίστηκε κατά τις διευκρινίσεις.

Η καθ' ης η αίτηση 1 («ΡΑΕΚ») ιδρύθηκε και λειτουργεί δυνάμει του περί της Σύστασης και Λειτουργίας της Ρυθμιστικής Αρχής Ενέργειας Κύπρου Νόμου (Ν.129(Ι)/2021), ως αυτός έχει τροποποιηθεί, ενώ ο καθ' ου η αίτηση 2 («ΔΣΜΚ») συγκροτήθηκε αρχικά με τον περί της Ρύθμισης της Αγοράς Ηλεκτρισμού Νόμο του 2003 (Ν.122(Ι)/2003) και λειτουργεί σήμερα με βάση τις αρμοδιότητες και τις εξουσίες που του παρέχει ο περί της Ρύθμισης της Αγοράς Ηλεκτρισμού Νόμος του 2021 (Ν.130(Ι)/2021), ως αυτός ίσχυε κατά τον ουσιώδη χρόνο («ο Νόμος»), καθώς και οι δυνάμει αυτού εκδοθέντες Κανονισμοί.

Στις 30.9.2022, λήφθηκε από την καθ' ης η αίτηση 1, ΡΑΕΚ, η απόφαση αρ. 310/2022 για έγκριση της εισήγησης του καθ' ου η αίτηση 2, ΔΣΜΚ, για προσωρινή διευθέτηση για διαχείριση των Υποχρεωτικά Ενταγμένων Μονάδων («ΥΕΜ») στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού. Με την ίδια απόφασή της, η ΡΑΕΚ κάλεσε τον ΔΣΜΚ να ετοιμάσει συγκεκριμένη μεθοδολογία καθορισμού των απαιτήσεων του συστήματος για τις ΥΕΜ και να την αναρτήσει στην ιστοσελίδα του, στο πλαίσιο της ενημέρωσης όλων των ενδιαφερομένων μερών, όπως επίσης να εφαρμόσει την πρότασή του στην επόμενη δοκιμαστική

περίοδο λειτουργίας της Ανταγωνιστικής Αγοράς Ηλεκτρισμού. Περαιτέρω, σύμφωνα με την εν λόγω απόφαση, η διευθέτηση αυτή θα ίσχυε σε προσωρινή βάση, μέχρι την τελική διευθέτηση του τρόπου συμμετοχής των ΥΕΜ στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού που ετοιμάζε ο ΔΣΜΚ και θα υπέβαλλε στη ΡΑΕΚ για έγκριση (παράρτημα 5 στο δικόγραφο της ένστασης της καθ' ης η αίτηση 1).

Είχε προηγηθεί επιστολή της καθ' ης η αίτηση 1 προς τον καθ' ου η αίτηση 2, ημερομηνίας 8.2.2019, με την οποία η ΡΑΕΚ ζητούσε από τον ΔΣΜΚ να προβεί στην εκπόνηση τεχνοοικονομικής μελέτης σχετικά με τον αριθμό και τον τρόπο επιλογής των ΥΕΜ, λαμβάνοντας υπόψη την επικείμενη λειτουργία της ανταγωνιστικής αγοράς ηλεκτρισμού, τυχόν οικονομικούς περιορισμούς, κατά πόσον υπήρχε ανάγκη καθορισμού ΥΕΜ και τον τρόπο συμμετοχής τους στην αγορά. Εις ανταπόκριση, ετοιμάστηκε από τον ΔΣΜΚ και υποβλήθηκε στην ΡΑΕΚ, δια σχετικής επιστολής του, ημερομηνίας 12.8.2022, η *«Μελέτη Καθορισμού Πολιτικής «Υποχρεωτικά Ενταγμένων Μονάδων Παραγωγής» για το Σύστημα Ηλεκτρικής Ενέργειας της Κύπρου»* (παράρτημα 2 στην ένσταση της καθ' ης η αίτηση 1).

Στις 13.10.2022, ο ΔΣΜΚ ανάρτησε στην ιστοσελίδα του την μεθοδολογία/έκθεση προσωρινής διευθέτησης για καθορισμό ΥΕΜ, σε συμμόρφωση με την πιο πάνω απόφαση αρ. 310/2022, ενώ στις 17.10.2022, ο ΔΣΜΚ εξέδωσε ανακοίνωση στην ιστοσελίδα του

αναφορικά με τον τρόπο συμμετοχής ΥΕΜ κατά τη διάρκεια της 2^{ης} δοκιμαστικής περιόδου λειτουργίας της Ανταγωνιστικής Αγοράς Ηλεκτρισμού.

Ακολούθησε επιστολή του ΔΣΜΚ προς την ΡΑΕΚ, ημερομηνίας 12.7.2024, με την οποία ο καθ' ου η αίτηση 2 έθεσε τις βασικές αρχές του τελικού πλαισίου των ΥΕΜ, τις οποίες η καθ' ης η αίτηση 1 ενέκρινε, όπως προκύπτει από την επιστολή της, ημερομηνίας 2.12.2024.

Στις 30.4.2025, ο ΔΣΜΚ απέστειλε επιστολή προς τη ΡΑΕΚ, με εισήγηση για τροποποίηση των Κανόνων Αγοράς Ηλεκτρισμού («ΚΑΗ») και για τον, προς τούτο, καθορισμό της σύνθεσης της άτυπης συμβουλευτικής επιτροπής. Όπως εξηγεί ο καθ' ου η αίτηση 2 δια του δικογράφου της ενστάσεώς του, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 94(4)(α) του Νόμου του 2021 (Ν.130(Ι)/2021), οποιαδήποτε επανεξέταση των ΚΑΗ, διενεργείται από τον ΔΣΜΚ, σε διαβούλευση με άτυπη συμβουλευτική επιτροπή που αποτελείται από εκπροσώπους των κατόχων αδειών και άλλων ενδιαφερόμενων προσώπων που επηρεάζονται άμεσα από τον σκοπό τέτοιας επανεξέτασης, και της οποίας η σύνθεση καθορίζεται με απόφαση της ΡΑΕΚ. Ο ΔΣΜΚ, αφού λάβει δεόντως υπόψη τις γραπτές ή προφορικές απόψεις των εκπροσώπων της άτυπης συμβουλευτικής επιτροπής, αποφασίζει και θέτει σε δημόσια διαβούλευση τις προτεινόμενες τροποποιήσεις που αφορούν τον σκοπό τέτοιας επανεξέτασης.

Εν προκειμένω, η ΡΑΕΚ, με την Απόφασή της αρ. 161/2025 και ημερομηνία 14.5.2025, καθόρισε την σύνθεση της άτυπης συμβουλευτικής επιτροπής για την επανεξέταση των ΚΑΗ, στην οποία συμμετείχαν και κάποιες από τις αιτήτριες.

Περαιτέρω, στις 23.5.2025, ο ΔΣΜΚ γνωστοποίησε με ηλεκτρονικά μηνύματα προς τα μέρη της άτυπης συμβουλευτικής επιτροπής, την άτυπη διαβούλευση με αρ. 02/2025 για την προτεινόμενη τροποποιητική έκδοση των ΚΑΗ. Η υπό αναφορά έκδοση περιελάμβανε προτεινόμενες αλλαγές σε πρόνοιες των ΚΑΗ, οι οποίες προέκυψαν κατόπιν εφαρμογής τροποποιήσεων, μεταξύ άλλων, στο σύστημα διαχείρισης της αγοράς και στη διαδικασία ένταξης των συμμετεχόντων στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού. Περιλαμβάνονταν, επίσης, αλλαγές σχετικά με τη συμμετοχή των ΥΕΜ και την προσωρινή λειτουργία των εγκαταστάσεων αποθήκευσης ηλεκτρισμού στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού.

Εν συνεχεία, στις 4.6.2025, ο ΔΣΜΚ απέστειλε ηλεκτρονικό μήνυμα προς όλους τους συμμετέχοντες στη δοκιμαστική λειτουργία της Ανταγωνιστικής Αγοράς Ηλεκτρισμού, ενημερώνοντάς τους ότι προτίθετο να θέσει υπό δοκιμή, από 1.7.2025, το πλαίσιο συμμετοχής των ΥΕΜ σύμφωνα με τις πρόνοιες του σχετικού εγχειριδίου και των σχετικών προνοιών στην τροποποιητική έκδοση 2.0.6 των ΚΑΗ, τα οποία είχαν τεθεί ήδη σε άτυπη διαβούλευση, παρά το ενδεχόμενο

τροποποίησής τους κατόπιν σχετικής απόφασης της ΡΑΕΚ. Επιπρόσθετα, με επιστολή του ημερομηνίας 16.6.2025, ο ΔΣΜΚ ενημέρωσε τη ΡΑΕΚ για τη δοκιμή του πλαισίου που είχε τεθεί σε άτυπη διαβούλευση κατά τη δοκιμαστική λειτουργία και η καθ' ης η αίτηση 1, με σχετική επιστολή της, ημερομηνίας 23.6.2025, συμφώνησε με την εισήγηση του ΔΣΜΚ για την εισαγωγή του υπό διαβούλευση πλαισίου στη δοκιμαστική λειτουργία της Ανταγωνιστικής Αγοράς Ηλεκτρισμού, πριν από την τελική έγκριση του πλαισίου, με στόχο την ενίσχυση της ετοιμότητας των συμμετεχόντων και του ΔΣΜΚ στο εν λόγω θέμα, ώστε να διασφαλιστεί η ομαλή μετάβαση στην εμπορική λειτουργία της Ανταγωνιστικής Αγοράς Ηλεκτρισμού.

Στις 13.6.2025, ο ΔΣΜΚ ανακοίνωσε στην ιστοσελίδα του, την έναρξη δημόσιας διαβούλευσης, που αφορούσε την προτεινόμενη τροποποίηση των ΚΑΗ, τροποποιητική έκδοση 2.0.6., η οποία θα διαρκούσε από τις 13.6.2025 μέχρι και τις 27.6.2025, κλήθηκε δε κάθε ενδιαφερόμενο πρόσωπο όπως υποβάλει στον ΔΣΜΚ τα σχόλια ή/και τις εισηγήσεις του το αργότερο μέχρι τις 27.6.2025.

Στις 23.6.2025 ο ΔΣΜΚ ανακοίνωσε στην ιστοσελίδα του την 1^η δημοπρασία για την υπηρεσία ΥΕΜ κατά τη δοκιμαστική περίοδο λειτουργίας για την χρονική περίοδο από 1.7.2025 έως 31.7.2025. Στην εν λόγω ανακοίνωση αναφερόταν ότι το πλαίσιο της συμμετοχής ΥΕΜ στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού θα δοκιμαστεί σύμφωνα με τις

πρόνοιες του εγχειριδίου ΥΕΜ και των σχετικών προνοιών στην τροποποιητική έκδοση 2.0.6 των ΚΑΗ, που υπόκεινται σε διαβούλευση, χωρίς να προκαταβάλλεται η απόφαση της ΡΑΕΚ για έγκριση, απόρριψη ή τροποποίησή του. Οι αιτήτριες 1 και 9, καθώς και ο Σύνδεσμος Αγοράς Ηλεκτρισμού, στον οποίο είναι μέλη οι αιτήτριες 1 έως 7 και 9, συμμετείχαν στην δημόσια διαβούλευση και υπέβαλαν στον ΔΣΜΚ τα σχόλιά τους.

Περαιτέρω, στις 3.7.2025 ο ΔΣΜΚ ανακοίνωσε στην ιστοσελίδα του την 2^η δημοπρασία για την υπηρεσία ΥΕΜ κατά τη δοκιμαστική περίοδο λειτουργίας για την χρονική περίοδο από 1.8.2025 έως 31.8.2025, ενώ στις 4.8.2025, απέστειλε επιστολή προς την ΡΑΕΚ, με την οποία την ενημέρωνε για την ολοκλήρωση της άτυπης και δημόσιας διαβούλευσης και με την οποία υπέβαλλε προς έγκριση, εισήγηση για τροποποίηση των ΚΑΗ, επισυνάπτοντας ως παραρτήματα την τροποποιητική έκδοση 2.0.6 των ΚΑΗ, το εγχειρίδιο συμμετοχής ΥΕΜ στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού, το εγχειρίδιο προσωρινής λειτουργίας των ΕΑΗ στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού, όπως επίσης και τα σχόλια και τις απαντήσεις του ΔΣΜΚ στα σχόλια της άτυπης και δημόσιας διαβούλευσης. Περαιτέρω, ο ΔΣΜΚ παρέθεσε την εισήγησή του για τις τιμές των νέων διοικητικά οριζόμενων παραμέτρων προς έγκριση από τη ΡΑΕΚ.

Εν συνεχεία, και αφού έλαβε υπόψη του τις οδηγίες της ΡΑΕΚ ημερομηνίας 12.8.2025, ο ΔΣΜΚ με επιστολή του ημερομηνίας 25.8.2025, ενημέρωσε την καθ' ης η αίτηση 1 ότι είχε προβεί σε κατάλληλες αλλαγές στην προτεινόμενη τροποποίηση των ΚΑΗ, έκδοση 2.0.6, και στο εγχειρίδιο συμμετοχής ΥΕΜ στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού. Περαιτέρω, αναφορικά με τον τρόπο και τις βασικές παραδοχές που ο ΔΣΜΚ ακολούθησε προκειμένου να υπολογίσει τις προτεινόμενες τιμές των νέων διοικητικά οριζόμενων παραμέτρων, ο ΔΣΜΚ παρέθεσε συμπληρωματικό αρχείο στο οποίο αιτιολόγησε την εισήγησή του. Επιπρόσθετα, ο ΔΣΜΚ απέστειλε επιστολή προς τη ΡΑΕΚ, ημερομηνίας 3.9.2025, με αναθεώρηση του κειμένου της προτεινόμενης τροποποίησης των ΚΑΗ έκδοση 2.0.6.

Η ΡΑΕΚ, με την επίδικη Απόφασή της με αρ. 308/2025 και ημερομηνία 5.9.2025, ενέκρινε τις προτεινόμενες από τον ΔΣΜΚ τροποποιήσεις των ΚΑΗ, έκδοση 2.0.6, του εγχειριδίου συμμετοχής των ΥΕΜ στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού και του εγχειριδίου προσωρινής λειτουργίας των εγκαταστάσεων αποθήκευσης ηλεκτρισμού στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού. Οι δε εγκριθέντες ΚΑΗ, τροποποιητική έκδοση 2.0.6, το εγχειρίδιο συμμετοχής ΥΕΜ και το εγχειρίδιο προσωρινής λειτουργίας των εγκαταστάσεων αποθήκευσης ηλεκτρισμού στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού, επισυνάπτονται ως παραρτήματα στην εν λόγω Απόφαση αρ. 308/2025, η οποία και προσβάλλεται με το αιτητικό Α της υπό κρίση προσφυγής. Για την

έκδοση της εν λόγω Απόφασης, ο ΔΣΜΚ ενημερώθηκε από την ΡΑΕΚ, με σχετική επιστολή της, ημερομηνίας 8.9.2025.

Ακολούθως, στις 10.9.2025, ο ΔΣΜΚ δημοσίευσε στην ιστοσελίδα του ενημερωτικό κείμενο πλαισίου συμμετοχής ΥΕΜ στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού και στις 12.9.2025, υπογράφηκε το συμβατικό πλαίσιο των ΚΑΗ από τα συμβαλλόμενα μέρη, όπως αυτά ορίζονται στους ΚΑΗ, δηλαδή τον Λειτουργό Αγοράς, τον Ιδιοκτήτη Συστήματος Μεταφοράς, τον Διαχειριστή Συστήματος Μεταφοράς, τον Ιδιοκτήτη Συστήματος Διανομής και τον Διαχειριστή Συστήματος Διανομής. Οι ΚΑΗ τέθηκαν σε ισχύ με τη δημοσίευσή τους στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, σύμφωνα με το άρθρο 94(7) του Νόμου.

Στις 17.9.2025, η ΡΑΕΚ με την Απόφασή της αρ. 329/2025, ενέκρινε τις τιμές των παραμέτρων ΚΑΗ που είχαν υποβληθεί από τον ΔΣΜΚ και με επιστολή της ημερομηνίας 19.9.2025, ενημέρωσε τον ΔΣΜΚ για την έκδοση της εν λόγω απόφασης.

Στις 19.9.2025, ο ΔΣΜΚ γνωστοποίησε την πρόσκληση συμμετοχής στη δημοπρασία ΥΕΜ για παροχή υπηρεσίας ΥΕΜ κατά το χρονικό διάστημα από 1.10.2025 έως 31.10.2025 και στις 9.10.2025 γνωστοποίησε την πρόσκληση συμμετοχής στη δημοπρασία ΥΕΜ για το χρονικό διάστημα από 1.11.2025 έως 30.11.2025. Οι εν λόγω προσκλήσεις αναρτήθηκαν στην ιστοσελίδα του ΔΣΜΚ.

Περαιτέρω, στις 26.9.2025, ο ΔΣΜΚ, με ηλεκτρονικά του μηνύματα, ενημέρωσε τους προμηθευτές που συμμετέχουν στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού για τις ποσότητες διμερών συμβολαίων ΥΕΜ για τον μήνα Οκτώβρη (περιλαμβανομένων και των αιτητριών) ότι η δημοπρασία ΥΕΜ έχει επιλυθεί και ότι ο κατάλογος ΥΕΜ θα αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του το συντομότερο δυνατό. Αντίστοιχα ηλεκτρονικά μηνύματα εστάλησαν στις 29.10.2025 και για τον μήνα Νοέμβριο.

Την ίδια μέρα, ήτοι στις 26.9.2025, αναρτήθηκαν στην ιστοσελίδα του ΔΣΜΚ τα αποτελέσματα της δημόσιας διαβούλευσης, ενώ στις 30.9.2025, ο ΔΣΜΚ εξέδωσε ανακοίνωση με αφορμή την πρώτη ημέρα εμπορίας και την έναρξη της λειτουργίας της Ανταγωνιστικής Αγοράς Ηλεκτρισμού την επομένη ημέρα, ήτοι την 1.10.2025.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι κατά τον Σεπτέμβριο του 2025, ο ΔΣΜΚ εξέδωσε την «πολιτική καθορισμού απαιτήσεων σχετικά με τις Υποχρεωτικά Ενταγμένες Μονάδες» (παράρτημα 29 στην ένσταση του καθ' ου η αίτηση 2), στην οποία καθορίζεται η ελάχιστη παραγωγή ΥΕΜ και επιπρόσθετα κριτήρια για συμμετοχή στη δημοπρασία, καθώς και άλλοι περιορισμοί που θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τη διενέργεια της δημοπρασίας

Με την έναρξη της λειτουργίας της Ανταγωνιστικής Αγοράς Ηλεκτρισμού, την 1.10.2025, τέθηκε σε εφαρμογή ο μηχανισμός παροχής ΥΕΜ.

Στις 19.11.2025, καταχωρήθηκε η υπό κρίση προσφυγή. Ενδιάμεση μονομερής αίτηση ημερομηνίας 20.11.2025 για έκδοση διατάγματος αναστολής των τεσσάρων επίδικων αποφάσεων που εκτίθενται ανωτέρω, αποσύρθηκε και απορρίφθηκε στις 5.12.2025 και δόθηκαν οδηγίες για σύντομη εκδίκαση της προσφυγής, μετά από εισήγηση των συνηγόρων των διαδίκων και τη σύμφωνη γνώμη του Δικαστηρίου τούτου.

Πρωθήθηκε εκ μέρους των αιτητριών σειρά λόγων ακύρωσης, οι οποίοι εξετάζονται κατωτέρω. Προέχει, ωστόσο, η εξέταση των προδικαστικών ενστάσεων που ήγειραν δια του δικογράφου της ενστάσεώς τους οι καθ' ων η αίτηση 1 και 2 και τις οποίες προώθησαν δια των γραπτών τους αγορεύσεων.

Αφού επεσήμανε ότι τα Αιτητικά Β, Γ και Δ της προσφυγής δεν αφορούν την ΡΑΕΚ, η ευπαίδευτη συνήγορος για την καθ' ης η αίτηση 1 ήγειρε και προώθησε τις ακόλουθες τρεις προδικαστικές ενστάσεις:

(α) Με το Αιτητικό Α της αίτησης ακυρώσεως δεν προσβάλλεται εκτελεστή διοικητική πράξη, υποκείμενη στον αναθεωρητικό έλεγχο του Διοικητικού Δικαστηρίου, αλλά πράξη κανονιστικού χαρακτήρα και/ή

περιεχομένου και/ή γενικής φύσης, μη δυνάμενη ωσαύτως να προσβληθεί δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος·

(β) η υπό κρίση προσφυγή υπόκειται σε απόρριψη ως απαράδεκτη, καθότι στρέφεται κατά πολλαπλών πράξεων, οι οποίες είναι αυτοτελείς και δεν έχουν συνάφεια μεταξύ τους και οι οποίες εσφαλμένα συμπροσβάλλονται στο ίδιο δικόγραφο·

(γ) οι αιτήτριες δεν έχουν το απαιτούμενο έννομο συμφέρον να προωθούν την υπό εξέταση προσφυγή, καθότι, σε κάθε περίπτωση, αποδέχθηκαν την, προηγηθείσα της επίδικης, απόφαση αρ. 310/2022 που εξέδωσε η καθ' ης η αίτηση 1.

Από την πλευρά της, η ευπαίδευτη συνήγορος για τον καθ' ου η αίτηση 2 ήγειρε και προώθησε τις ακόλουθες προδικαστικές ενστάσεις:

(α) Η αναφερόμενη στο Αιτητικό Α της αίτησης ακυρώσεως Απόφαση αρ. 308/2025 δεν εκδόθηκε από τον καθ' ου η αίτηση 2 και, συνεπώς, απαράδεκτα η προσφυγή στρέφεται εναντίον του δια του αιτητικού Α αυτής·

(β) η προσφυγή είναι απαράδεκτη, αφού εσφαλμένα και/ή παράνομα και/ή παράτυπα όλες οι αιτήτριες (υποκειμενική σώρευση) προσβάλλουν με την ίδια προσφυγή, την (μία) απόφαση των καθ' ων η αίτηση (ως εκφράζεται στα Αιτητικά Β και Γ της αίτησης ακυρώσεως), σε σχέση με την εντολή φυσικής κατανομής ενέργειας στους προμηθευτές

από τις ΥΕΜ, σε σχέση με τα διμερή συμβόλαια και σε σχέση με την «υποχρεωτική απορρόφηση ενέργειας»: η απόφαση με την οποία κατ' ουσίαν οι καθ' ων η αίτηση κατένειμαν την ενέργεια στις αιτήτριες από τις ΥΕΜ, είναι στην πραγματικότητα το αποτέλεσμα και/ή το σύνολο δέκα (10) ξεχωριστών αυτοτελών διοικητικών πράξεων - μία για κάθε αιτήτρια και, συνεπώς, με την υπό εξέταση προσφυγή προσβάλλονται στην πραγματικότητα δέκα (10) ξεχωριστές αυτοτελείς διοικητικές πράξεις (αντικειμενική σώρευση), χωρίς ωστόσο αυτές να είναι συναφείς μεταξύ τους·

(γ) οι αιτήτριες δεν έχουν έννομο συμφέρον να αξιώνουν ως το αιτητικό Γ της προσφυγής, αφού, ως παραδέχονται και οι ίδιες, δεν ήσαν σε θέση να εγγραφούν κατά τον ουσιώδη χρόνο στο μητρώο ΥΕΜ·

(δ) οι αιτήτριες στερούνται της απαιτούμενης νομιμοποίησης προς προώθηση της προσφυγής τους, καθότι, με την συμμετοχή τους στη διαδικασία, έχουν σε κάθε περίπτωση αποδεχτεί αυτήν και κωλύονται από το δόγμα της απαγόρευσης της ταυτόχρονης επιδοκίμασias και αποδοκίμασias να αμφισβητούν τις αποφάσεις των καθ' ων η αίτηση·

(ε) η προσβαλλόμενη με το αιτητικό Δ απόφαση των καθ' ων η αίτηση δεν έχει επιφέρει κανένα άμεσο δυσμενή επηρεασμό στα συμφέροντα των αιτητριών, αλλά αντίθετα, η έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης είναι η ευνοϊκότερη υπό τις περιστάσεις λύση για την

ρύθμιση του ζητήματος, με αποτέλεσμα να ελλείπει το απαιτούμενο έννομο συμφέρον προς προώθηση της παρούσας προσφυγής.

(στ) κάθε μια από τις αιτήτριες έχει αποτύχει να τεκμηριώσει το δικό της, ξεχωριστό, άμεσο, προσωπικό και έννομο συμφέρον για την καταχώρηση της παρούσας προσφυγής.

Αξίζει να σημειωθεί ότι έτερη προδικαστική ένσταση που είχε εγερθεί αρχικώς δια της ενστάσεως του καθ' ου η αίτηση 2, περί της φύσης της προσβαλλόμενης δια του Αιτητικού Α της προσφυγής απόφασης, ως πράξης κανονιστικού περιεχόμενου και/ή μη εκτελεστής, αποσύρθηκε στη συνέχεια, εφόσον δια της γραπτής της αγόρευσης, η κα Κουντουρή επιχειρηματολόγησε υπέρ της ακριβώς αντίθετης θέσης, ότι δηλαδή η Απόφαση αρ. 308/2025, ημερομηνίας 5.9.2025, αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη υποκείμενη στον αναθεωρητικό έλεγχο του Διοικητικού Δικαστηρίου. Μάλιστα, κατά τη συνήγορο του καθ' ου η αίτηση 2, η εν λόγω Απόφαση αποτελεί τη μόνη πράξη που παραδεκτώς προσβάλλεται με την παρούσα προσφυγή, εφόσον, ως προέβαλε για πρώτη φορά δια της γραπτής της αγόρευσης, εν είδει έτερης προδικαστικής ενστάσεως, οι αποφάσεις που προσβάλλονται με τα Αιτητικά Β, Γ και Δ της αίτησης ακύρωσης, δεν συνιστούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις υπαγόμενες στον ακυρωτικό έλεγχο του παρόντος Δικαστηρίου, αλλά εφαρμοστικές αποφάσεις των ρυθμίσεων και των

προνοιών της προσβαλλόμενης Απόφασης αρ. 308/2025. Λεπτομερέστερη αναφορά επ' αυτού γίνεται κατωτέρω.

Εκ διαμέτρου αντίθετες υπήρξαν οι θέσεις του ευπαίδευτου συνηγόρου των αιτητριών επί όλων των πιο πάνω προδικαστικώς τεθέντων ισχυρισμών, ο οποίος και επιχειρηματολόγησε εν εκτάσει υπέρ του παραδεκτού της υπό κρίση προσφυγής.

Ξεκινώντας από την πρώτη προδικαστική ένσταση, περί της φύσης της Απόφασης αρ. 308/2025, ημερομηνίας 5.9.2025 (Αιτητικό Α στο δικόγραφο της προσφυγής), θα πρέπει εξ' αρχής να επισημανθεί η εκ διαμέτρου αντίθετη θέση επί του θέματος της συνηγόρου του καθ' ου η αίτηση 2, η οποία αρχικώς προέβαλε ότι η εν λόγω απόφαση συνιστά πράξη κανονιστικού περιεχόμενου και/ή μη εκτελεστή διοικητική πράξη, ενώ στη συνέχεια, δια της γραπτής της αγόρευσης, επιχειρηματολόγησε υπέρ της ακριβώς αντίθετης θέσης, ότι δηλαδή η Απόφαση αρ. 308/2025, ημερομηνίας 5.9.2025, αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη, υποκείμενη στον αναθεωρητικό έλεγχο του Διοικητικού Δικαστηρίου. Η θέση αυτή, ως αφορώσα ευθέως σε ζήτημα δημοσίας τάξεως που δύναται να εξεταστεί και αυτεπάγγελα από το Δικαστήριο σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας (**Τάσος Μιχαηλίδης ν. Οργανισμού Συγκοινωνιών Επαρχίας Λευκωσίας (Ο.Σ.Ε.Λ.) Λίμιτεδ, Ε.Δ.Δ. 78/2020, ημερ. 14.4.2025, Lavar Shipping Co Ltd ν. Δημοκρατίας (2013) 3 Α.Δ.Δ. 260, Σύνδεσμος Ασφαλιστικών**

Εταιρειών Κύπρου ν. Επιτροπή Προστασίας Ανταγωνισμού (2002)

3 Α.Α.Δ. 314, S.S ν. Δημοκρατίας, Ε.Δ.Δ. 34/2025, ημερ. 27.2.2026),

όπως και η περί του αντιθέτου θέση της κας Σιακαλλή, ως και η θέση του συνηγόρου των αιτητριών επί του θέματος, εξετάζεται αμέσως κατωτέρω.

Ταυτόχρονα, αυτό που επίσης θα πρέπει εξ' αρχής να τονιστεί είναι ότι αυτή η Απόφαση ξεκάθαρα δεν συνιστά κανονιστική διοικητική πράξη και, συνεπώς, δεν τίθεται εν προκειμένω ζήτημα εφαρμογής δευτερογενούς νομοθεσίας.

Πράγματι, εξετάζοντας το περιεχόμενο της εν λόγω Απόφασης (βλ. παράρτημα 15 στην ένσταση της καθ' ης η αίτηση 1), περιλαμβανομένων και των παραρτημάτων αυτής, ήτοι των Κανόνων Αγοράς Ηλεκτρισμού (ΚΑΗ), Έκδοση 2.0.6, και των Εγχειριδίων (Συμμετοχής ΥΕΜ στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού και Προσωρινής Λειτουργίας των Εγκαταστάσεων Αποθήκευσης Ηλεκτρισμού στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού), δημιουργείται εν πρώτοις η εντύπωση ότι η απόφαση αυτή, η οποία δεν απευθύνεται ονομαστικά στις αιτήτριες, θεσπίζει ένα γενικό πλαίσιο λειτουργίας για το σύνολο της Αγοράς Ηλεκτρισμού και αφορά μια απροσδιόριστη και/ή μη συγκεκριμένη κατηγορία προσώπων, με αποτέλεσμα να σχηματίζεται εκ πρώτης όψεως η άποψη ότι η απόφαση αυτή, μαζί με τα προαναφερθέντα παραρτήματά της, είναι πράξη που ρυθμίζει

καταστάσεις απρόσωπες και/ή γενικές και/ή αντικειμενικές, έχοντας ωσαύτως τα χαρακτηριστικά μιας κανονιστικής διοικητικής πράξης. Αυτό είναι ιδιαίτερα εμφανές στο ίδιο το περιεχόμενο της υπό αναφορά απόφασης. Περαιτέρω δε, και εντός αυτού του πλαισίου, και οι ΚΑΗ, παράρτημα 1 και αναπόσπαστο μέρος της επίδικης απόφασης, περιέχουν κανόνες και ρυθμίσεις, που δίδουν εν πρώτοις την εντύπωση ότι συνιστούν ένα σύνολο κανονιστικών διατάξεων που καθορίζουν διαδικασίες γενικής εφαρμογής για απροσδιόριστο αριθμών περιπτώσεων για το μέλλον, γενικά και αόριστα.

Ωστόσο, πιο λεπτομερής και ενδελεχής εξέταση του υπό συζήτηση ζητήματος και δη του περιεχομένου των ΚΑΗ (βλ. Κεφάλαιο 1), αποκαλύπτει ότι οι ρυθμίσεις που περιέχονται στην επίδικη απόφαση (και βεβαίως στα παραρτήματα αυτής), παρά την γενικότητα που εκ πρώτης όψεως περιέχουν, δεν μπορούν να ιδωθούν απομονωμένα, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη, ότι, ως εκ του περιεχομένου τους, τροποποιείται *κατά συγκεκριμένο τρόπο*, αυτόματα και απευθείας, το περιεχόμενο των ΚΑΗ και, συνακόλουθα, το περιεχόμενο του Συμβατικού Πλαισίου, το οποίο οι ίδιοι οι ΚΑΗ επέβαλαν και/ή διαμόρφωσαν, ώστε αυτό να τηρείται και/ή εφαρμόζεται από τους Συμμετέχοντες στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού.

Ειδικότερα, ως προκύπτει από το κείμενό τους, οι ΚΑΗ προβλέπουν για τη δημιουργία, μεταξύ των Συμμετεχόντων στην Αγορά Ηλεκτρισμού

και των Συμβαλλομένων Μερών, ενός συμβατικού πλαισίου, στο οποίο κάθε ένας εκ των συμμετεχόντων (περιλαμβανομένου του Λειτουργού Αγοράς, του Ιδιοκτήτη Συστήματος Μεταφοράς, του Διαχειριστή Συστήματος Μεταφοράς, του Ιδιοκτήτη Συστήματος Διανομής, του Διαχειριστή Συστήματος, των Προμηθευτών, των Παραγωγών, των Παραγωγών ΑΠΕ και άλλων παραγόντων της Ανταγωνιστικής Αγοράς Ηλεκτρισμού) θεωρείται Συμμετέχων και έχει δικαίωμα να συμβληθεί και να ενταχθεί στο Συμβατικό Πλαίσιο των Κανόνων Αγοράς Ηλεκτρισμού. Άμεσα σχετικές είναι οι ακόλουθες πρόνοιες του Κεφαλαίου 1 των ΚΑΗ:

«5.1.1. Ένα πρόσωπο που αποτελεί Συμβαλλόμενο Μέρος στο Συμβατικό Πλαίσιο των Κανόνων Αγοράς Ηλεκτρισμού, και οποιοσδήποτε (οποιοιδήποτε) διάδοχός(οί) του ή εντεταλμένοι εκδοχείς του, είναι Συμβαλλόμενο Μέρος (“Συμβαλλόμενο Μέρος”) των Κανόνων Αγοράς Ηλεκτρισμού.

5.1.2. Το Συμβαλλόμενο Μέρος είναι υποχρεωμένο να συμμορφώνεται με τους όρους των Κανόνων Αγοράς Ηλεκτρισμού από την Ενεργή Ημερομηνία για μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες Ιδιότητες:

5.1.2.1. ως Λειτουργός Αγοράς, καθώς είναι ο κάτοχος Άδειας σύμφωνα με το Νόμο,

5.1.2.2. ως Ιδιοκτήτης Συστήματος Μεταφοράς, καθώς είναι κάτοχος Άδειας σύμφωνα με το Νόμο,

5.1.2.3. ως Διαχειριστής Συστήματος Μεταφοράς, καθώς είναι κάτοχος Άδειας σύμφωνα με το Νόμο,

5.1.2.4. ως Ιδιοκτήτης Συστήματος Διανομής, καθώς είναι κάτοχος Άδειας σύμφωνα με το Νόμο,

5.1.2.5. ως Διαχειριστής Συστήματος Διανομής, καθώς είναι κάτοχος Άδειας σύμφωνα με το Νόμο,

5.1.2.6. ως ένας Προμηθευτής, καθώς είναι κάτοχος Άδειας Προμήθειας Ηλεκτρισμού ή του έχει παραχωρηθεί Εξαίρεση από την υποχρέωση κατοχής Άδειας σύμφωνα με το Νόμο,

5.1.2.7. ως Παραγωγός, καθώς είναι κάτοχος Άδειας Λειτουργίας Σταθμού Παραγωγής Ηλεκτρισμού ή του έχει παραχωρηθεί Εξαίρεση από την υποχρέωση κατοχής Άδειας σύμφωνα με το Νόμο,

5.1.2.8. ως ένας Χονδρεμπορικός Προμηθευτής, καθώς είναι κάτοχος Άδειας Προμήθειας Ηλεκτρισμού σε πελάτες χονδρικής σύμφωνα με το Νόμο,

5.1.2.9. ως ένας Παραγωγός ΑΠΕ, καθώς είναι κάτοχος Άδειας Λειτουργίας Σταθμού Παραγωγής Ηλεκτρισμού από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας ή του έχει παραχωρηθεί Εξαίρεση από την υποχρέωση κατοχής Άδειας σύμφωνα με το Νόμο,

5.1.2.10. ως ένας Φορέας Σωρευτικής Εκπροσώπησης ΑΠΕ, καθώς είναι κάτοχος Άδειας σύμφωνα με το Νόμο,

5.1.2.11. ως ένας Υπεύθυνος Φορέας Εξισορρόπησης, καθώς είναι κάτοχος Άδειας σύμφωνα με το Νόμο, και

5.1.2.12. ως ένας Διαχειριστής Εγκατάστασης Αποθήκευσης Ηλεκτρισμού, καθώς είναι κάτοχος Άδειας σύμφωνα με το Νόμο.».

Περαιτέρω, σύμφωνα με τους ΚΑΗ (βλ. παρ. 5.1.3.), ως Συμμετέχοντες στους υπό αναφορά Κανόνες θα αναφέρονται οι Παραγωγοί, οι Προμηθευτές, οι Χονδρεμπορικοί Προμηθευτές, οι Παραγωγοί ΑΠΕ, οι Φορείς Σωρευτικής Εκπροσώπησης ΑΠΕ, οι Υπεύθυνοι Φορείς Εξισορρόπησης και οι Διαχειριστές Εγκαταστάσεων Αποθήκευσης Ηλεκτρισμού, οι οποίοι πληρούν τις σχετικές τεχνικές απαιτήσεις, ανάλογα, για την παραγωγή και την προμήθεια ή την εμπορία Ενέργειας ή είναι υπεύθυνοι για τις Μη Εντεταλμένες Αποκλίσεις Ενέργειας στην Κυπριακή Δημοκρατία, ενώ, σύμφωνα με την παράγραφο 5.1.4., *«Οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Μέρος το οποίο είναι ένας Συμμετέχοντας οφείλει να συμμορφώνεται με τους όρους των Κανόνων Αγοράς Ηλεκτρισμού, με βάση τους όρους της Άδειας που εκδόθηκε σύμφωνα με το Νόμο»*. Σχετική με το υπό συζήτηση ζήτημα είναι και η παράγραφος 5.2.1. των ΚΑΗ, σύμφωνα με την οποία, -

«Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να ενταχθεί στο Συμβατικό Πλαίσιο των Κανόνων Αγοράς Ηλεκτρισμού εφόσον υπόκειται και συμφωνεί με τους όρους αυτής της Παραγράφου. Επιπλέον, θα πρέπει να διεξέλθει επιτυχώς σχετικής διαδικασίας ένταξης, την οποία ο Λειτουργός Αγοράς τηρεί και δημοσιεύει στην ιστοσελίδα του, και στην οποία καθορίζονται οι ενέργειες που πρέπει να πραγματοποιηθούν τόσο από το Αιτούμενο Συμβαλλόμενο Μέρος όσο και από τους λοιπούς εμπλεκόμενους φορείς.».

Τέλος, όπως ορθώς αναφέρει και η κα Κουντουρή στην γραπτή της αγόρευση, σχετικά με το υπό συζήτηση θέμα είναι και τα Παραρτήματα

1.1. (με τίτλο «*Συμβατικό Πλαίσιο των Κανόνων Αγοράς Ηλεκτρισμού*») και 1.2. (με τίτλο «*Σύμβαση Ένταξης*») του Κεφαλαίου 1 των ΚΑΗ και τα εκεί περιεχόμενα Έντυπα: δια της υπογραφής των εν λόγω Εντύπων, δημιουργείται συμβατική σχέση μεταξύ όλων των Συμμετεχόντων που θα υπογράψουν και θα αποδεχθούν το εν λόγω Συμβατικό Πλαίσιο. Ως δε προβλέπεται στην παράγραφο (4) του Προοιμίου καθώς και στον όρο 4 του Παραρτήματος 1.1., τα Μέρη εισχωρούν στην Σύμβαση «*με σκοπό να δεσμευτούν από τους Κανόνες Αγοράς Ηλεκτρισμού*» και, συνακόλουθα, οι ΚΑΗ, με την εν λόγω Σύμβαση, γίνονται δεσμευτικοί για κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος. Σύμφωνα δε με Παράρτημα 1.2., με τη Σύμβαση Ένταξης, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος που την υπογράφει, εισέρχεται και καθίσταται και αυτό Συμβαλλόμενο Μέρος στο Συμβατικό Πλαίσιο των ΚΑΗ.

Εν προκειμένω, και συμφώνως των πιο πάνω, τόσο ο ΔΣΜΚ όσο και οι αιτήτριες συνιστούν Συμβαλλόμενα Μέρη των ΚΑΗ, το συμβατικό πλαίσιο των οποίων ο ΔΣΜΚ έχει υπογράψει και οι αιτήτριες έχουν αποδεχτεί με την υπογραφή της Σύμβασης Ένταξης. Δεδομένου δε ότι η προσβαλλόμενη Απόφαση της ΡΑΕΚ, με αρ. 308/2025 και ημερομηνία 5.9.2025 τροποποιεί τους ΚΑΗ, αναπόφευκτα αυτή επεμβαίνει και διαφοροποιεί το συμβατικό πλαίσιο που διέπει τις σχέσεις των Συμβαλλομένων Μερών και, συνακόλουθα, επηρεάζει και τις αιτήτριες και τα δικαιώματά τους ως Συμβαλλομένων Μερών. Σχετικά είναι και τα παραρτήματα 36 και 37 της ένστασης του καθ' ου η αίτηση

2, όπου, από τα εκεί περιεχόμενα ηλεκτρονικά μηνύματα με τίτλο «Ποσότητες Διμερών Συμβολαίων ΥΕΜ», προκύπτει ότι οι αιτήτριες ήσαν συμβαλλόμενα μέρη. Η δε ΡΑΕΚ, στο πλαίσιο ενάσκησης των εξουσιών της δυνάμει του άρθρου 94(5) του Νόμου (για έγκριση, απόρριψη ή τροποποίηση της πρότασης του ΔΣΜΚ για τροποποίηση των ΚΑΗ), έλαβε εν προκειμένω την επίδικη απόφαση, η οποία σαφώς και επιδρά ευθέως στα συμβατικά δικαιώματα και στις υποχρεώσεις των Συμβαλλομένων Μερών, περιλαμβανομένων των αιτητριών.

Έχει κατ' επανάληψη λεχθεί ότι το κριτήριο της διαφοράς μεταξύ μιας εκτελεστής διοικητικής πράξης και μιας πράξης κανονιστικού περιεχομένου και/ή πράξης που περιέχει γενικές και απρόσωπες ρυθμίσεις δεν είναι τυπικό, αλλά ουσιαστικό και ότι στην πράξη, η διάκριση μεταξύ των δυο δεν είναι πάντοτε εύκολη (***Lanitis Farm and another v. The Republic of Cyprus (1982) 3 A.A.Δ. 124, Θεοδοουλίδου κ.α. v. Δημοκρατίας (1989) 3 A.A.Δ. 2605, Δημοκρατία v. Πανεπιστήμιο FREDERICK κ.α., A.E. 277/2012 και 17/2013, ημερ. 23.4.2019***). Θα πρέπει να λεχθεί ότι η υπό κρίση, καινοφανής, περίπτωση προβλημάτισε ιδιαίτερα το παρόν Δικαστήριο ως προς την τελική αξιολόγηση και/ή τον χαρακτηρισμό της ως εκτελεστής ή μη. Λαμβανομένων υπόψη όλων των πιο πάνω, και αντλώντας καθοδήγηση από την ημεδαπή νομολογία, έχω την άποψη ότι, πράγματι, η επίδικη Απόφαση της καθ' ης η αίτηση 1, με αρ. 308/205

και ημερομηνία 5.9.2025, συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη, υποκείμενη στον ακυρωτικό έλεγχο του παρόντος Δικαστηρίου.

Στην **Σύνδεσμος Υπεραγορών Τροφίμων Κύπρου κ.α. ν. Δημοκρατίας (1999) 3 ΑΑΔ 751**, λέχθηκαν τα εξής επί του θέματος (η υπογράμμιση προστέθηκε):

«Η διάκριση μεταξύ της κανονιστικής πράξης νομοθετικού περιεχομένου και της εκτελεστής διοικητικής πράξης δεν είναι πάντοτε εύκολη. Όπως παρατηρεί και ο **Μ. Στασινόπουλος** στο **Δίκαιον των Διοικητικών Πράξεων, Έκδοση 1951, σελ. 104**, το κριτήριο της διαστολής μεταξύ κανονιστικών και ατομικών πράξεων είναι ουσιαστικό και γι' αυτό και δυσκαθόριστο. Αναμφισβήτητο εσωτερικό γνώρισμα της κανονιστικής πράξης είναι η γενικότητα. Στη γενικότητα έγκειται κυρίως ότι το νομικό περιεχόμενο της πράξης δεν εξαντλείται διά μίας και μόνης εφαρμογής, αλλά διατηρεί τη δυνατότητα να προκαλεί νέες εφαρμογές επί αορίστων και μελλουσών περιπτώσεων που συγκεντρώνουν τις τεθείσες γενικώς την πράξη προϋποθέσεις.

[.]

Η κανονιστική πράξη είναι πράξη που θέτει κανόνες που ως επί το πλείστον είναι κανόνες δικαίου και δημιουργεί, λόγω της φύσης της, καταστάσεις γενικές, απρόσωπες και αντικειμενικές (**Kanika Hotels Ltd και άλλοι ν. Συμβουλίου Αποχετεύσεων Λεμεσού-Αμαθούντας (1966) 3 Α.Α.Δ. 169**). Αντίθετα η ατομική διοικητική πράξη, δημιουργεί υποκειμενικές καταστάσεις εξατομικεύοντας ένα κανόνα δικαίου και εφαρμόζοντάς τον στην κάθε συγκεκριμένη περίπτωση (βλέπε **Lanitis Farm Ltd v. Republic(1982) 3 C.L.R. 124**).».

Στην απόφασή της στην **Δημοκρατία v. Cyprus General Bonded & Transit Stores Association κ.α. (1998) 3 A.A.Δ. 57**, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με αναφορά στην προηγηθείσα απόφαση στην *Kanika Hotels*, ανωτέρω, επεσήμανε τα εξής (προστέθηκε η υπογράμμιση):

"Η κανονιστική πράξη είναι πράξη που θέτει κανόνες που ως επί το πλείστον είναι κανόνες δικαίου και δημιουργεί, λόγω της φύσης της, καταστάσεις γενικές, απρόσωπες και αντικειμενικές. Σε αντίθεση, η ατομική διοικητική πράξη δημιουργεί υποκειμενικές καταστάσεις εξατομικεύοντας ένα κανόνα δικαίου και εφαρμόζοντας τον στην κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Χαρακτηριστικό γνώρισμα της κανονιστικής πράξης που τη διακρίνει από την ατομική είναι η γενικότητα, εννοιολογική γενικότητα και όχι αριθμητική, που παρέχει στην πράξη τη δυνατότητα εφαρμογής της σε περιπτώσεις αόριστες που είτε ήδη υπάρχουν είτε θα υπάρξουν στο μέλλον. Το δε νομικό περιεχόμενο της κανονιστικής πράξης δεν εξαντλείται με μία εφαρμογή αλλά διατηρεί τη δυνατότητα να προκαλεί νέες εφαρμογές σε αόριστες και μέλλουσες περιπτώσεις που συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις που έχει θέσει η πράξη. (**Lanitis Farm Ltd v. Republic (1982) 3 C.L.R. 124**).».

Ο δε χαρακτήρας ατομικής πράξης δεν μεταβάλλεται από το μεγάλο αριθμό ατόμων που επηρεάζεται από αυτήν (**Θεοδουλίδου, ανωτέρω, Χατζηπαύλου v. Α.Η.Κ. (1991) 3 A.A.Δ. 11, Μ. Στασινόπουλου "ΔΙΚΑΙΟΝ ΤΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ", Έκδ. 1951, σ.103 επ.**).

Πρόσφατα, στην απόφαση του Διοικητικού Εφετείου, στην **ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΛΤΔ v. ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ**

ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ, Ε.Δ.Δ. 31/2022, ημερ. 9.12.2025, με αναφορά και στο σύγγραμμα του **Π.Δ. Δαγτόγλου «Γενικό Διοικητικό Δίκαιο», 7^η αναθεωρημένη έκδοση, 2014, σελ. 228**, τονίστηκε εκ νέου ότι ατομική διοικητική πράξη είναι η κυριαρχική πράξη διοικητικής αρχής που ρυθμίζει μια συγκεκριμένη περίπτωση διοικητικού δικαίου, με εξωτερικές έννομες συνέπειες και άμεση νομική ισχύ. Αυτά τα θεμελιώδη γνωρίσματα χαρακτηρίζουν και την υπό κρίση Απόφαση της ΠΑΕΚ με αρ. 308/2025 και ημερομηνία 5.9.2025.

Συνεπώς, ενόψει των πιο πάνω, κρίνω ότι η προσβαλλόμενη δια του Αιτητικού Α απόφαση, η οποία επιφέρει άμεσα και ευθέως έννομες συνέπειες και/ή υποχρεώσεις και/ή συγκεκριμένη μεταβολή στις υφιστάμενες νομικές σχέσεις μεταξύ των Συμμετεχόντων και Συμβαλλομένων Μερών στο Συμβατικό Πλαίσιο των ΚΑΗ και επιδρά στο περιεχόμενο των συμβατικών σχέσεων και δεσμεύσεών τους, συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη, η οποία μπορεί να προσβληθεί δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος. Πρόκειται για πράξη με την οποία διαφοροποιήθηκε το Συμβατικό Πλαίσιο των ΚΑΗ, με την τροποποίηση, θέσπιση και ένταξη στο Συμβατικό Πλαίσιο, νέων δεσμευτικών κανόνων που διαφοροποιούν τις σχέσεις, τα δικαιώματα και υποχρεώσεις μεταξύ των Συμμετεχόντων/Συμβαλλομένων Μερών στο Συμβατικό Πλαίσιο των ΚΑΗ. Αυτή η πράξη συνιστά μονομερή δήλωση βουλήσεως, είναι εξουσιαστική απέναντι στους Συμμετέχοντες/Συμβαλλόμενους στο πλαίσιο των ΚΑΗ, μεταβάλλει

ευθέως, και χωρίς την ανάγκη οποιασδήποτε άλλης ενέργειας, την έννομη σχέση, τα έννομα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των Συμμετεχόντων και Συμβαλλομένων στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού, επηρεάζοντας ωσαύτως μια υφιστάμενη έννομη σχέση, κατά τρόπον συγκεκριμένο και νομικά δεσμευτικό και, συνακόλουθα, είναι αυτή εκτελεστή.

Ως εκ των πιο πάνω, η προδικαστική ένσταση περί της μη εκτελεστότητας της Απόφασης της ΡΑΕΚ με αρ. 308/2025, απορρίπτεται ως αβάσιμη.

Προχωρώ τώρα στην εξέταση της, άρρηκτα συνδεδεμένης με τα πιο πάνω, προδικαστικής ένστασης, σύμφωνα με την οποία η υπό κρίση προσφυγή, στο βαθμό που στρέφεται κατά των αποφάσεων που προσβάλλονται με τα Αιτητικά Β, Γ και Δ της αίτησης ακύρωσης, είναι απαράδεκτη, γιατί οι συγκεκριμένες προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν συνιστούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις υπαγόμενες στον ακυρωτικό έλεγχο του παρόντος Δικαστηρίου, αλλά εφαρμοστικές αποφάσεις των ρυθμίσεων και των προνοιών της προσβαλλόμενης Απόφασης αρ. 308/2025.

Η συγκεκριμένη προδικαστική ένσταση ηγέρθη για πρώτη φορά από τον καθ' ου η αίτηση 2 δια της γραπτής του αγόρευσης. Ωστόσο, εξετάζεται αμέσως κατωτέρω λόγω της άμεσης συνάφειάς της με την ήδη εξετασθείσα ανωτέρω πρώτη προδικαστική ένσταση, εφόσον

αφορά και αυτή στην ίδια τη φύση των προσβαλλόμενων δια της υπό κρίση προσφυγής πράξεων. Περαιτέρω, η εν λόγω προδικαστική ένσταση αφορά ευθέως σε ζήτημα δημοσίας τάξεως, εφόσον το θέμα της φύσης της προσβαλλόμενης πράξης και δη της εκτελεστότητας της πράξης, ως ζήτημα αντικειμενικής προϋπόθεσης του παραδεκτού της προσφυγής, συνιστά θέμα δημοσίας τάξεως, το οποίο μπορεί να εξεταστεί και αυτεπάγγελα από το Δικαστήριο σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας (**Τάσος Μιχαηλίδης, ανωτέρω, Lavar Shipping Co Ltd, ανωτέρω, Σύνδεσμος Ασφαλιστικών Εταιρειών Κύπρου, ανωτέρω, S.S., ανωτέρω**).

Με το Αιτητικό Β της προσφυγής, προσβάλλεται η πράξη και/ή απόφαση του καθ' ου η αίτηση 2, με την οποία ο ΔΣΜΚ εξέδωσε εντολή φυσικής κατανομής ενέργειας στους Προμηθευτές από τις ΥΕΜ και/ή υποχρεωτικής απορρόφησης της ενέργειας που τους αναλογεί στο Σημείο του Μετρητή της Μονάδας Παραγωγής από τις ΥΕΜ, στην τιμή που καθορίστηκε από την ΑΗΚ Παραγωγή, για το χρονικό διάστημα από 1.10.2025 έως 31.10.2025 και με υποχρεωτική συμβολαιοποίησή τους σε Διμερή Συμβόλαια που θα υπογραφτούν και/ή υπογράφονται από έκαστο Προμηθευτή με την ΑΗΚ Παραγωγή.

Έχει ήδη λεχθεί πιο πάνω αναλυτικά, στο πλαίσιο εξέτασης της φύσης της προσβαλλόμενης δια του Αιτητικού Α Απόφασης της ΡΑΕΚ, ότι η εν λόγω Απόφαση επέφερε διαφοροποιήσεις στο Συμβατικό Πλαίσιο των

ΚΑΗ, με την τροποποίηση, θέσπιση και ένταξη στο Συμβατικό Πλαίσιο, νέων δεσμευτικών κανόνων που διαφοροποιούν τις σχέσεις, τα δικαιώματα και υποχρεώσεις μεταξύ των Συμμετεχόντων/ Συμβαλλομένων Μερών στο Συμβατικό Πλαίσιο των ΚΑΗ. Έχοντας λοιπόν κατά νου το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης Απόφασης της ΡΑΕΚ, περιλαμβανομένου και του περιεχομένου των ΚΑΗ και του Εγχειριδίου Συμμετοχής ΥΕΜ στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού, κρίνω ότι η προσβαλλόμενη δια του Αιτητικού Β της προσφυγής πράξη και/ή απόφαση συνιστά απόφαση που ελήφθη κατ' εφαρμογή των ρυθμίσεων της επίδικης Απόφασης της ΡΑΕΚ, περιλαμβανομένων των ΚΑΗ και του Εγχειριδίου Συμμετοχής, και ειδικότερα, πράξη εκτέλεσης ή/και εφαρμοστική απόφαση των ρυθμίσεων και των προνοιών της εν λόγω επίδικης απόφασης, στο πλαίσιο των Συμβατικών Σχέσεων και/ή εντός του Συμβατικού Πλαισίου που συνήψαν και εντάχθηκαν τα Συμβαλλόμενα Μέρη, περιλαμβανομένου του ΔΣΜΚ, των Παραγωγών, των Προμηθευτών, αλλά και άλλων προσώπων.

Στη βάση δε της πιο πάνω λόγικης, και εξετάζοντας την φύση τους, η ίδια διαπίστωση αναπόφευκτα προκύπτει και όσον αφορά τις προσβαλλόμενες δια των Αιτητικών Γ και Δ της προσφυγής πράξεις του ΔΣΜΚ, ήτοι, αφενός, την πράξη και/ή απόφαση με την οποία ο καθ' ου η αίτηση 2 επικύρωσε την προσφορά ΥΕΜ στη μοναδική Οντότητα Παραγωγής που μπορούσε να εγγραφεί στο Μητρώο ΥΕΜ, συγκεκριμένα στην ΑΗΚ Παραγωγή και ανακοίνωσε τα αποτελέσματα

της Δημοπρασίας ΥΕΜ, βάσει των οποίων εκτελείται η εντολή υποχρεωτικής απορρόφησης ενέργειας στους Προμηθευτές από τις ΥΕΜ για όλη τη χρονική διάρκεια της Δημοπρασίας ΥΕΜ (Αιτητικό Γ της προσφυγής) και, αφετέρου, την πράξη και/ή απόφαση, με την οποία ο ΔΣΜΚ αποφάσισε και εφάρμοσε από 1^η Οκτωβρίου 2025 την συμμετοχή στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού των ΥΕΜ και την εντολή υποχρεωτικής απορρόφησης ενέργειας στους Προμηθευτές από τις ΥΕΜ, στο Σημείο του Μετρητή της Μονάδας Παραγωγής, που παρέχονται από την ΑΗΚ Παραγωγή την μοναδική Οντότητα Παραγωγής που συμμετέχει στο Μητρώο ΥΕΜ (Αιτητικό Δ της προσφυγής). Συνεπώς, έχω την άποψη ότι τόσο η προσβαλλόμενη δια του Αιτητικού Β της προσφυγής απόφαση, ως και οι προσβαλλόμενες δια των Αιτητικών Γ και Δ αποφάσεις συνιστούν πράξεις εκτέλεσης, ήτοι πράξεις που έχουν ως λόγο ύπαρξης, την εκτέλεση της επίδικης Απόφασης της ΡΑΕΚ, με αρ. 308/2025 και των, εκεί περιεχομένων ως παραρτημάτων, προνοιών των ΚΑΗ και του σχετικού εγχειριδίου ΥΕΜ. Αυτές οι πράξεις, ως εκ της φύσης τους, εκφεύγουν του αναθεωρητικού ελέγχου του Διοικητικού Δικαστηρίου και δεν μπορούν να προσβληθούν δια προσφυγής δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος, σύμφωνα και με την πάγια νομολογία επί του θέματος (**Δημοκρατία ν. Sunoil Bunkering Ltd. (1994) 3 Α.Α.Δ. 26, Παπά Κώστας, ως διαχειριστής της περιουσίας της αποβιωσάσης Ελένης Κολώνα ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (2006) 3 Α.Α.Δ. 713**).

Τόσο η προσβαλλόμενη δια του Αιτητικού Β της προσφυγής απόφαση, όσο και οι προσβαλλόμενες δια των Αιτητικών Γ και Δ αποφάσεις, συνιστούν αποφάσεις και/ή πράξεις και/ή ενέργειες που εντάσσονται στα πλαίσια των σχέσεων των Συμβαλλομένων Μερών στο Συμβατικό Πλαίσιο των ΚΑΗ, οι οποίοι και προβλέπουν για τον τρόπο με τον οποίο επιλύονται οι διαφορές μεταξύ των Συμβαλλομένων Μερών, οι οποίες απορρέουν από τη σχέση με τους ΚΑΗ (βλ. άρθρο 2.8. του Κεφαλαίου 1 των ΚΑΗ), προνοώντας για μια διαδικασία υποβολής ένστασης ή απαίτησης στα ανώτερα στελέχη των Συμβαλλομένων Μερών και, ακολούθως, την παραπομπή οποιασδήποτε διαφοράς σε διαιτησία. Εντός αυτού του πλαισίου εμπίπτουν οι αποφάσεις του ΔΣΜΚ για την διεξαγωγή Δημοπρασίας ΥΕΜ, οι γνωστοποιήσεις που αποστέλλονται στους Συμμετέχοντες/Συμβαλλόμενους-Προμηθευτές που συμμετέχουν στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού για τις ποσότητες διμερών συμβολαίων ΥΕΜ για τον κάθε μήνα Δημοπρασίας (ως εν προκειμένω για το μήνα Οκτώβριο του 2025, που αφορά η προσβαλλόμενη δια του Αιτητικού Β απόφαση), η απόφαση ότι η δημοπρασία ΥΕΜ έχει επιλυθεί και ότι ο κατάλογος ΥΕΜ θα αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του το συντομότερο δυνατό, οι γνωστοποιήσεις όσον αφορά τα αποτελέσματα της Δημοπρασίας ΥΕΜ (σχετική είναι η προσβαλλόμενη δια του Αιτητικού Γ απόφαση), οι γνωστοποιήσεις και/ή αποφάσεις που άπτονται της συμμετοχής στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού των ΥΕΜ και της εντολής υποχρεωτικής απορρόφησης ενέργειας στους

Προμηθευτές από τις ΥΕΜ στο Σημείο του Μετρητή της Μονάδας Παραγωγής, που παρέχονται από την ΑΗΚ Παραγωγή την μοναδική Οντότητα Παραγωγής που συμμετέχει στο Μητρώο ΥΕΜ, καθώς και οι αποφάσεις που άπτονται των χρεώσεων, πιστώσεων, διμερών συμβολαίων, εκκαθαρίσεων σε σχέση με την παροχή της Υπηρεσίας ΥΕΜ.

Πρόκειται λοιπόν για εφαρμοστικές αποφάσεις των ρυθμίσεων και των προνοιών της δια του Αιτητικού Α προσβαλλόμενης Απόφασης της ΡΑΕΚ, στο πλαίσιο των Συμβατικών Σχέσεων που συνήψαν και εντάχθηκαν τα Συμβαλλόμενα Μέρη του Συμβατικού Πλαισίου, μεταξύ αυτών, και ο ΔΣΜΚ, οι Παραγωγοί, Προμηθευτές και άλλα πρόσωπα. Συνεπώς, εύλογα τίθεται στο σημείο αυτό και το ερώτημα κατά πόσον τυχόν διαφορές που προκύπτουν από ή σε σχέση με την έκδοση, λήψη και εφαρμογή των εν λόγω αποφάσεων, υπάγονται στην δικαιοδοσία του Διοικητικού Δικαστηρίου ή εμπίπτουν στην εμβέλεια του ιδιωτικού δικαίου και η επίλυσή τους διέπεται από τις πρόνοιες του Συμβατικού Πλαισίου των ΚΑΗ, στο οποίο δεσμεύθηκαν συμβατικά οι Συμβαλλόμενοι. Ωστόσο, το ερώτημα αυτό δεν θα απασχολήσει περαιτέρω το Δικαστήριο τούτο, εφόσον, ούτως ή άλλως, για τους λόγους που έχουν προεκτεθεί, οι αποφάσεις που περιέχονται στα Αιτητικά Β, Γ και Δ δεν συνιστούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις.

Στο σημείο αυτό, όμως, δέον όπως αναφερθούν και τα εξής ως προς την προεκτεθείσα προσβαλλόμενη δια του Αιτητικού Δ απόφαση, για την οποία ηγήρθη και έτερη προδικαστική ένσταση από τον καθ' ου η αίτηση 2, συναφής με τη φύση και το περιεχόμενο της εν λόγω απόφασης: ισχυρίστηκε η πλευρά του καθ' ου η αίτηση 2 ότι η απόφαση αυτή, πέραν του ότι στερείται εκτελεστότητας ως εφαρμοστική απόφαση, στερείται και της απαιτούμενης συγκεκριμενοποίησης και δεν είναι σαφές ποια είναι αυτή η απόφαση στον βαθμό που αναφέρεται ως απόφαση των καθ' ων η αίτηση γενικά, χωρίς περαιτέρω προσδιορισμό και χωρίς καν να επισυνάπτεται στην αίτηση ακυρώσεως. Κατά τον σχετικό ισχυρισμό, η αιτούμενη θεραπεία *«μάλλον προσομοιάζει με περιγραφή μιας κάποιας (εξυπακουόμενης) απόφασης για την έναρξη της εφαρμογής της Υπηρεσίας των ΥΕΜ όπως αυτή προνοείται στους ΚΑΗ και στον Εγχειρίδιο των ΥΕΜ, από 01/10/2025, παρά για κάποια συγκεκριμένη απόφαση που έλαβαν οι Καθ' ων η Αίτηση»*. Συνεπώς, ως υποβάλλει η συνήγορος για τον καθ' ου η αίτηση 2, η υπό κρίση προσφυγή, όσον αφορά το Αιτητικό Δ αυτής, εκτός των λοιπών προβλημάτων που έχει, είναι απαράδεκτη και λόγω αοριστίας και/ή ασάφειας.

Θα πρέπει κατ' αρχάς να σημειωθεί ότι έγγραφο που να περιέχεται αυτή η απόφαση, ως αναφέρει άλλωστε και ο συνήγορος των αιτητριών, δεν υφίσταται και ο όποιος προσδιορισμός του περιεχομένου της, γίνεται από τον συνήγορο των αιτητριών δια της απαντητικής γραπτής του

αγόρευσης. Πράγματι, ο κ. Νικολάου προβάλλει ότι με το Αιτητικό Δ της αίτησης ακύρωσης προσβάλλεται η απόφαση, με την οποία αποφασίστηκε η εφαρμογή των ΥΕΜ στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού και όπως προκύπτει από τα γεγονότα της αίτησης ακυρώσεως, η απόφαση αυτή *«αναφέρεται στην Απόφαση της ΡΑΕΚ με αρ. 308/2025, η οποία εκτός από την έγκριση των τροποποιητικών ΚΑΗ και του Εγχειριδίου ΥΕΜ αποφάσισε την εφαρμογή των ΥΕΜ στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού κατά παρέκκλιση του δικαίου του ανταγωνισμού και του ευρωπαϊκού δικαίου»*. Παρόλο δε που η Απόφαση με αρ. 308/2025 λήφθηκε από την ΡΑΕΚ, η παροχή των επικουρικών υπηρεσιών μη σχετικών με τη συχνότητα, στις οποίες περιλαμβάνονται η παροχή αδράνειας και άλλες υπηρεσίες ασφάλειας, εξασφαλίζεται από τον ΔΣΜΚ. Περαιτέρω, σύμφωνα με την παράγραφο 4.2 του Κεφ. 3 του Εγχειριδίου ΥΕΜ, ο ΔΣΜΚ, με την δημοσίευση των προδιαγραφών της εκάστοτε Δημοπρασίας ΥΕΜ, ορίζει την απαίτηση για Αδράνεια και λοιπές υπηρεσίες ασφάλειας. Από τα επισυνημμένα έγγραφα στην ένσταση του καθ' ου η αίτηση 2, συνεχίζει ο κ. Νικολάου, προκύπτει ότι η προετοιμασία και η υποβολή της εισήγησης για την εξασφάλιση της απαιτούμενης αδράνειας και των λοιπών υπηρεσιών ασφάλειας με την συμμετοχή των ΥΕΜ στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού, όπως αυτές ρυθμίζονται στο Εγχειρίδιο ΥΕΜ, έγινε από τον ΔΣΜΚ. Ως εισηγείται ο συνήγορος των αιτητριών, πρόκειται για απόφαση η οποία λήφθηκε μετά από εισήγηση του ΔΣΜΚ και έγκριση

από την ΡΑΕΚ και, για τον λόγο αυτό, ορθώς στο Αιτητικό Δ της προσφυγής γίνεται αναφορά σε απόφαση των καθ' ων η αίτηση, χωρίς περαιτέρω προσδιορισμό.

Εν πρώτοις, παρατηρώ ότι με την υπό αναφορά απόφαση, ως αναφέρεται αυτολεξεί και στο Αιτητικό Δ της αίτησης ακυρώσεως, οι καθ' ων η αίτηση (χωρίς να προσδιορίζεται ποιος εκ των δυο) *«αποφάσισαν και εφάρμοσαν από 1 Οκτωβρίου 2025 την συμμετοχή στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού των Υποχρεωτικά Ενταγμένων Μονάδων και την εντολή υποχρεωτικής απορρόφησης ενέργειας στους Προμηθευτές από τις ΥΕΜ, στο Σημείο του Μετρητή της Μονάδας Παραγωγής, που παρέχονται από την ΑΗΚ Παραγωγή την μοναδική Οντότητα Παραγωγής που συμμετέχει στο Μητρώο ΥΕΜ»*. Η υπό των ίδιων των αιτητριών περιγραφή της εν λόγω απόφασης ενισχύει την άποψη περί εφαρμοστικής απόφασης και/ή απόφασης και/ή πράξης εκτέλεσης της Απόφασης της ΡΑΕΚ με αρ. 308/2025, η οποία εξάλλου, σύμφωνα πάντα με το προεκτεθέν λεκτικό, ανάγεται σε χρόνο μεταγενέστερο (1.10.2025) της επίδικης Απόφασης με αρ. 308/2025, η οποία λήφθηκε στις 5.9.2025. Αυτό, βεβαίως, ενισχύει τη θέση ότι πράγματι, η δια του Αιτητικού Δ προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά εφαρμοστική απόφαση της επίδικης απόφασης της ΡΑΕΚ.

Ωστόσο, ακόμα και αν γινόταν δεκτή η θέση του συνηγόρου των αιτητριών ότι η συγκεκριμένη απόφαση είναι επαρκώς προσδιορίσιμη,

χωρίς να απαιτείται η προσκόμιση και/ή επισύναψη οποιουδήποτε άλλου εγγράφου, αυτή δεν μπορεί παρά να ταυτίζεται ως προς το περιεχόμενό της με την προσβαλλόμενη δια του Αιτητικού Α Απόφαση της ΡΑΕΚ, η οποία και έχει κριθεί ως εκτελεστή διοικητική πράξη, εφόσον, ως και ο ίδιος ο συνήγορος των αιτητριών αναφέρει στην απαντητική γραπτή αγόρευσή του (βλ. σελ. 38), *«η απόφαση με την οποία αποφασίστηκε η εφαρμογή των ΥΕΜ στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού είναι η απόφαση με την οποία εγκρίθηκαν οι τροποποιητικοί ΚΑΗ και το Εγχειρίδιο ΥΕΜ»*. Συνεπώς, ακόμα και σε αυτή την περίπτωση, ακόμα και αν θα μπορούσε να λεχθεί ότι η προσβαλλόμενη δια του αιτητικού Δ απόφαση δεν συνιστά εφαρμοστική απόφαση, και πάλι, αυτή δεν θα μπορούσε παρά να συνιστά μέρος του ιδίου του περιεχομένου της επίδικης απόφασης της ΡΑΕΚ.

Συνεπώς, σε κάθε περίπτωση, ενόψει όλων όσων έχουν λεχθεί πιο πάνω, κρίνω ότι οι προσβαλλόμενες δια των Αιτητικών Β, Γ και Δ αποφάσεις στερούνται εκτελεστότητας και, συνακόλουθα, δεν δύνανται αυτές να προσβληθούν δυνάμει του Άρθρου 146 του Συντάγματος. Κατά συνέπεια, η προσφυγή, καθόσον στρέφεται κατά των περιεχόμενων στα Αιτητικά Β, Γ και Δ πράξεων και/ή αποφάσεων, υπόκειται σε απόρριψη ως απαράδεκτη.

Έτερη προδικαστική ένσταση, η οποία ηγέρθη και από της καθ' ης η αίτηση 1 και από τον καθ' ου η αίτηση 2, έγκειται στον ισχυρισμό ότι

απαραδέκτως και/ή εσφαλμένα οι αιτήτριες στρέφονται με την ίδια προσφυγή κατά περισσότερων προσβαλλόμενων πράξεων και/ή αποφάσεων που εκδόθηκαν από διαφορετικά όργανα και οι οποίες δεν είναι συναφείς μεταξύ τους, όπως επιτάσσει η νομολογία. Παρόλο που με τις προεκτεθείσες διαπιστώσεις, έχει ήδη κριθεί η τύχη του παραδεκτού των προσβαλλόμενων πράξεων, κρίνεται σκόπιμη η εξέταση της συγκεκριμένης προδικαστικής ένστασης, λόγω της συνάφειάς της με τα αμέσως ανωτέρω, αλλά και για σκοπούς ολοκλήρωσης του σκεπτικού του Δικαστηρίου.

Κατά πάγια νομολογία, προκειμένου να είναι η παραδεκτή η προσβολή στο ίδιο δικόγραφο, περισσότερων της μιας διοικητικών πράξεων, απαιτείται να υπάρχει συνάφεια μεταξύ των προσβαλλόμενων διοικητικών πράξεων. Συναφείς δε, σύμφωνα πάντα με τη νομολογία, είναι οι πράξεις, όταν η μια αποτελεί προϋπόθεση άλλης ή όταν οι προσβαλλόμενες με το ίδιο δικόγραφο πράξεις αφορούν τον ίδιο αιτητή, βασίζονται στις ίδιες διατάξεις του νόμου, φέρουν ταυτόσημη αιτιολογία και εκδόθηκαν από το ίδιο όργανο, κατά την ίδια διοικητική διαδικασία (*Χριστοδούλου Κωστάκης Στέλιου ν. Μαρίνας Νεοφύτου και Άλλων (2001) 3 Α.Α.Δ. 576, Συμεωνίδου κ.α. ν. Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 258, 271, Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας της Ελλάδας 1929-1959, σελ. 274*). Όταν οι πράξεις δεν είναι συναφείς, η προσφυγή θεωρείται ως παραδεκτώς ασκουμένη μόνον ως προς την πρώτη των προσβαλλομένων πράξεων

(**Συμεωνίδου, ανωτέρω**). Το ζήτημα των μη συναφών διοικητικών πράξεων που συμπροσβάλλονται με το ίδιο δικόγραφο, έχει επίσης επανειλημμένα εξεταστεί σε επίπεδο Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Όπως υποδείχθηκε στην **Χαράλαμπος Κιτής κ.α. ν. Δημοκρατίας (2006) 3 Α.Α.Δ. 734**, σε περίπτωση μη συναφών διοικητικών πράξεων που συμπροσβάλλονται με το ίδιο δικόγραφο, η προσφυγή είναι παραδεκτή μόνο ως προς την πρώτη, προτασόμενη στο δικόγραφο, πράξη, όχι όμως ως προς τις υπόλοιπες. Συναφώς, όπως αναφέρεται στο **σύγραμμα του Θ. Τσάτσου «Η Αίτησις Ακυρώσεως Ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας», σελ. 357**, η προσβολή δι' ενός δικογράφου δύο αυτοτελών διοικητικών πράξεων, οι οποίες δεν έχουν σχέση συνάφειας ή/και δεν συναποτελούν σύνθετη διοικητική ενέργεια, είναι απαράδεκτη. Ωστόσο, μια τέτοια προσβολή, δεν επάγεται ολοσχερή ακυρότητα του δικογράφου της αίτησης. Το δικόγραφο παραμένει ισχυρό μόνον ως προς την πρώτη των προσβαλλομένων πράξεων, αλλά αν η δεύτερη πράξη προσβληθεί μεταγενέστερα με χωριστό δικόγραφο πριν την έκδοση απόφασης στην αρχική αίτηση, το εμπρόθεσμο λογίζεται από της υποβολής της αρχικής αίτησης.

Συνεπώς, και κατ' εφαρμογή των πιο πάνω κατευθυντήριων, συνάφεια υπάρχει όταν μια πράξη αποτελεί προϋπόθεση άλλης ή όταν οι προσβαλλόμενες με το ίδιο δικόγραφο πράξεις αφορούν τον ίδιο αιτητή, βασίζονται στις ίδιες διατάξεις του νόμου, φέρουν ταυτόσημη αιτιολογία

και εκδόθηκαν από το ίδιο όργανο, κατά την ίδια διοικητική διαδικασία. Εν προκειμένω, θα συμφωνήσω με τους ισχυρισμούς των καθ' ων η αίτηση και δη του καθ' ου η αίτηση 2, ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν προέρχονται από τα ίδια όργανα, ότι αυτές εκδόθηκαν στα πλαίσια διαφορετικής διαδικασίας, καθώς και ότι η αιτιολογία των πράξεων αυτών είναι διαφορετική και δεν βασίζεται στις ίδιες διατάξεις νόμου. Ωστόσο, και σε ευθυγράμμιση με τα προεκτεθέντα ευρήματά μου όσον αφορά την εκτελεστότητα των υπό κρίση πράξεων, δεν μπορώ παρά να επισημάνω ότι, σε περίπτωση βέβαια που οι προσβαλλόμενες δια των Αιτητικών Β, Γ και Δ πράξεις κρίνονταν ότι ήσαν πράγματι εκτελεστές διοικητικές πράξεις, αυτές αναπόφευκτα, σύμφωνα και με την ανάλυση που έχει προηγηθεί περί της φύσης τους, έχουν ως προϋπόθεση την ύπαρξη, και συνακόλουθα την εγκυρότητα, της πρώτης απόφασης, ήτοι της Απόφασης της ΡΑΕΚ που προσβάλλεται με το Αιτητικό Α της προσφυγής, με αποτέλεσμα, τυχόν ακύρωση της πρώτης αυτής απόφασης, να συμπαρέσυρε σε ακυρότητα και τις υπόλοιπες. Συνεπώς, υπό αυτό το πρίσμα, υφίσταται συνάφεια μεταξύ των προσβαλλόμενων αποφάσεων και, συνακόλουθα, η συγκεκριμένη προδικαστική ένσταση κρίνεται αβάσιμη και απορρίπτεται. Θα πρέπει πάντως στο σημείο αυτό να παρατηρήσω ότι η περί του αντιθέτου επιχειρηματολογία του καθ' ου η αίτηση 2, περί μη συνάφειας των προσβαλλόμενων πράξεων, έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με την προηγηθείσα θέση του περί της φύσης των πράξεων που

προσβάλλονται στα Αιτητικά Β και Γ, ως αποφάσεων εφαρμογής της επίδικης απόφασης της ΡΑΕΚ, θέση βεβαίως που προϋποθέτει την συνάφεια των εν λόγω πράξεων ως πραγματικό γεγονός και ανεξάρτητα από το κατά πόσον αυτές είναι εκτελεστές διοικητικές πράξεις.

Τα αμέσως πιο πάνω, βεβαίως, εκτίθενται προς ολοκλήρωση του σκεπτικού του Δικαστηρίου τούτου, εφόσον, ως έχει ήδη εκτεθεί πιο πάνω, οι προσβαλλόμενες δια των Αιτητικών Β, Γ και Δ πράξεις κρίνονται ως μη εκτελεστές διοικητικές πράξεις, μη υποκείμενες ωσαύτως στον αναθεωρητικό έλεγχο του παρόντος Δικαστηρίου.

Στη βάση των πιο πάνω, προχωρώ να εξετάσω την υπό κρίση προσφυγή μόνον σε σχέση με την περιεχόμενη στο Αιτητικό Α αυτής θεραπείας. **Ως προς τα Αιτητικά Β, Γ και Δ, η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη.**

Έχω εξετάσει με ιδιαίτερη προσοχή την προσβαλλόμενη απόφαση υπό το πρίσμα όλων των στοιχείων που τέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, τα οποία αποτέλεσαν το υπόβαθρο για προώθηση των εκατέρωθεν θέσεων, είτε υπέρ είτε κατά της νομιμότητάς της, έργο που στην παρούσα περίπτωση υπήρξε ομολογουμένως ιδιαίτερα δύσκολο και επίπονο, όχι μόνον λόγω των μακροσκελών γραπτών αγορεύσεων των συνηγόρων, αλλά και λόγω της σωρείας τεχνικών ζητημάτων και ορολογίας που διαχέουν το σύνολο μιας καινοφανούς για το Διοικητικό

Δικαστήριο υπόθεσης και που αναπόφευκτα καθιστούν ιδιαίτερα δυσνόητα τα επίδικα ζητήματα. Προσπάθησα δε να περιορίσω στο μέτρο του δυνατού την έκταση της παρούσας, έχοντας όμως ταυτόχρονα κατά νου την ανάγκη για επαρκή εξέταση των ζητημάτων που εγείρονται, είτε προδικαστικώς είτε με τους λόγους ακύρωσης που προωθούνται.

Θα πρέπει επίσης εξ' αρχής να τονιστεί ότι, αναμφίβολα, τα ζητήματα που τίγονται με τους υπο εξέταση προβαλλόμενους λόγους ακύρωσης είναι κατ' εξοχήν τεχνικά και, ως τέτοια, εκφεύγουν του αναθεωρητικού ελέγχου του παρόντος Δικαστηρίου. Τα όσα προβάλλονται στην αρχική, αλλά και στην απαντητική γραπτή αγόρευση του ευπαιδευτού συνηγόρου του αιτητριών, προς υποστήριξη των λόγων ακύρωσης που προωθούνται, δεν αναιρούν αυτή τη διαπίστωση, αλλά μάλλον την ενισχύουν. Κατά πάγια, όμως, νομολογία, το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει σε τεχνικά θέματα, παρά μόνον εάν υπάρχει πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο ή όπου η Διοίκηση έχει υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής της ευχέρειας ή έλλειψη αιτιολογίας (**CYPRA LTD v. Δημοκρατίας, Ε.Δ.Δ. 11/2018, ημερ. 1.12.2023, Eliades v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1904, Ε. Φιλίππου Λτδ v. Δημοκρατίας (2004) 3 Α.Α.Δ. 389, Κουτσού v. ΚΟΤ (2001) 3Α Α.Α.Δ. 311, Ττουσούνα v. Δημοκρατίας (2013) 3 Α.Α.Δ. 151**). Η κρίση της Διοίκησης επί ζητημάτων τεχνικής φύσης και σε διαπιστώσεις που αποτελούν απόρροια τεχνικών γνώσεων ή/και υπολογισμών, όπως είναι τα υπό αναφορά ζητήματα,

στα οποία έγκεινται εν πολλοίς οι ισχυρισμοί των αιτητριών στην υπό κρίση περίπτωση, είναι γενικά ανέλεγκτη και εκφεύγει του ακυρωτικού ελέγχου του Δικαστηρίου (***FIRST ELEMENTS EUROCONSULTANTS LTD v. Δημοκρατίας, Α.Ε. 34/2012, ημερ. 15.12.2017, Κυριάκου Ανδρέα Κκαίλα v. Οργανισμού Γεωργικής Ασφάλισης, Α.Ε. 268/2012, ημερ. 1.11.2018, WTE WASSERTECHNIK GMBH v. Δημοκρατίας, Α.Ε. 118/2011, ημερ. 23.1.2018, Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959, σελ. 227***). Στα πλαίσια αυτά, το Διοικητικό Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τη Διοίκηση και δεν προβαίνει σε επανεκτίμηση πρωτογενών γεγονότων, ούτε και μπορεί να επέμβει με δικές του πράξεις και υπολογισμούς σε ζητήματα τεχνικά, αλλά ελέγχει αν όντως διενεργήθηκε η δέουσα έρευνα και καταγράφηκαν τα στοιχεία που απέληξαν στην επίδικη κρίση, καθώς και αν η καταγραφή αυτή αποτελεί μέρος του διοικητικού φακέλου (***Κυπριακή Δημοκρατία v. Iceline (Cyprus) Ltd, Ε.Δ.Δ. 103/17, ημερ. 22.04.2024***). Κατά τα λοιπά, η ουσιαστική κρίση της Διοίκησης σε τεχνικά θέματα και θέματα που απαιτούν ειδικές γνώσεις, γίνεται καταρχήν αποδεκτή (***Δήμος Λευκωσίας v. Κοινοπραξία CYBARCO LTD -A. ARISTOTELOUS CONSTRUCTIONS LTD, Ε.Δ.Δ. 19/17, ημερ. 31.10.2023, Χρίστος Πρωτοπαπάς v. Δημοκρατίας, Ε.Δ.Δ. 39/17, ημερ. 17.10.2023***).

Εν προκειμένω, δεν μπορώ παρά να παρατηρήσω ότι το υπόβαθρο της επιχειρηματολογίας προς υποστήριξη των λόγων ακύρωσης που

προωθούνται, αναμφίβολα απαιτεί εξειδικευμένη τεχνική κατάρτιση και εμπειρογνωμοσύνη και είναι επί της ουσίας επιστημονικό και/ή τεχνικό, με αποτέλεσμα να εκφεύγει του πεδίου ελέγχου του Δικαστηρίου τούτου, εφόσον, εκ των πραγμάτων, αλλά και υπό το φως των πιο πάνω νομολογιακών κατευθυντήριων, δεν μπορεί το παρόν Δικαστήριο να ενεργήσει ως εμπειρογνώμονας και να υπεισέλθει σε κατανόηση, αξιολόγηση και κρίση επί τεχνικών ζητημάτων, επιστημονικών ορολογιών και επιστημονικών πραγματικοτήτων που απαιτούν εξειδικευμένες επιστημονικές γνώσεις σε ενεργειακά και άλλα τεχνικά ζητήματα, υποκαθιστώντας κατ' αυτό τον τρόπο την Διοίκηση. Και βεβαίως ζητήματα που άπτονται και/ή αφορούν (α) στην εκτίμηση και κρίση των καθ' ων η αίτηση επί του προτεινόμενου και αποφασισθέντος από την ΡΑΕΚ μοντέλου για την Υπηρεσία Αδράνειας μέσω της YEM αντί άλλου διαθέσιμου μοντέλου, ως ισχυρίζονται οι αιτήτριες, (β) στην απόφαση των καθ' ων η αίτηση ως προς τους συγκεκριμένους μηχανισμούς που έπρεπε να επιλεγούν (όπως λχ ο μηχανισμός Radisoatch 2.0 ή RTE Balancing Markets), (γ) στην, προδήλως τεχνική, κρίση ως προς την ανάγκη να υπάρχει απρόσκοπτη διασφάλιση της υπηρεσίας αδράνειας επί εικοσιτετραώρου βάσεως, σαφώς και είναι τεχνικής και/ή επιστημονικής φύσης και αναπόφευκτα εκφεύγουν του δικαστικού ελέγχου, εφόσον απαιτούν εμπειρογνωμοσύνη και ειδική τεχνική και/ή επιστημονική κατάρτιση για την κατανόησή τους.

Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο τούτο θα περιοριστεί στον έλεγχο του κατά πόσον υπάρχει έλλειψη αιτιολογίας ή πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο ή αν η Διοίκηση έχει υπερβεί τα ακραία όρια της διακριτικής της ευχέρειας, κατά τη λήψη της προσβαλλόμενης δια του Αιτητικού Α απόφασης.

Δεδομένων των προεκτεθέντων και εντός του πιο πάνω πλαισίου, προχωρώ να εξετάσω τους προβαλλόμενους λόγους ακύρωσης.

Με τον πρώτο εγειρόμενο λόγο ακύρωσης και με αναφορά στη νομιμότητα και/ή την αναλογικότητα του μοντέλου που επιλέγηκε από τους καθ'ων η αίτηση ή/και τη μεθοδολογία των ΥΕΜ, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι προϊόν πλάνης περί τα πράγματα και/ή το νόμο, καθώς και έλλειψης δέουσας έρευνας, λήφθηκε δε αυτή καταχρηστικά και κατά παράβαση των αρχών της χρηστής διοίκησης. Εντός αυτού του πλαισίου, οι αιτήτριες ισχυρίζονται ότι οι καθ'ων η αίτηση, παράνομα και/ή καταχρηστικά και/ή κατά παράβαση οφειλόμενου καθήκοντος και νόμιμης εξουσίας, παρέλειψαν να εξετάσουν τα ζητήματα νομιμότητας και ή να επιλέξουν το λιγότερο επαχθές μοντέλο ή μεθοδολογία Υπηρεσιών ΥΕΜ και/ή δεν στάθμισαν τα συμφέροντα όλων των συμμετεχόντων στην αγορά ηλεκτρισμού και δεν αξιολόγησαν δεόντως μοντέλα ή μεθοδολογίες παροχής υπηρεσιών αδράνειας που είναι λιγότερο επαχθή για τους συμμετέχοντες στην αγορά και εφαρμόζονται από κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εν πρώτοις, δεν μπορώ να συμφωνήσω με τον ισχυρισμό περί μη διενέργειας δέουσας έρευνας σε σχέση με την ακολουθηθείσα μεθοδολογία και/ή την επιλογή της συγκεκριμένης μεθόδου. Από το σύνολο των ενώπιον μου τεθέντων, προκύπτει ότι, της λήψης της επίδικης απόφασης, είχε προηγηθεί μια σειρά από διεργασίες και μελέτες για το πλαίσιο ΥΕΜ, οι οποίες ήσαν ενώπιον των καθ' ων η αίτηση κατά τον ουσιώδη χρόνο. Αυτό στοιχειοθετείται από τα παραρτήματα της ένστασης των καθ' ων η αίτηση 1 και 2, αλλά και από διάφορα έγγραφα τα οποία εντοπίζονται και εντός του διοικητικού φακέλου και στα οποία με παρέπεμψαν, δια της γραπτής τους αγόρευσης, οι συνήγοροι των καθ' ων η αίτηση 1 και 2. Διαπιστώνεται, μεταξύ άλλων, ότι ήδη από το έτος 2019, η ΡΑΕΚ είχε ετοιμάσει σχετικό εσωτερικό σημείωμα (ημερ. 16.7.2019), με την εισήγηση, για τους λόγους που εκεί αναφέρονται, όπως αποσταλεί στον ΔΣΜΚ επιστολή για αποδοχή της μελέτης, την οποία ο καθ' ου η αίτηση 2 είχε ετοιμάσει, όπερ και εγένετο. Εντοπίζονται επίσης, μεταξύ άλλων, (α) έγγραφο ημερ. 13.4.2022 με τίτλο «*Λειτουργία Ανταγωνιστικής Αγοράς Ηλεκτρισμού (ΑΑΗ), Ενημέρωση προς την ΡΑΕΚ για την πρόοδο των εργασιών λειτουργίας της ΑΑΗ*», (β) επιστολή ημερ. 21.6.2023 του ΔΣΜΚ προς την καθ' ης η αίτηση 1, (γ) επιστολή ημερ. 24.8.2022 του ΔΣΜΚ προς την ΡΑΕΚ, (δ) μελέτη ημερ. 12.8.2022, (ε) έκθεση του ΔΣΜΚ που προωθήθηκε στη ΡΑΕΚ με επιστολή ημερ. 3.10.2022, (στ) έκθεση του ΔΣΜΚ του Οκτώβρη 2021, (ζ) επιστολή του ΔΣΜΚ προς την

ΡΑΕΚ, ημερ. 28.1.2022, (η) επιστολή του ΔΣΜΚ προς την ΡΑΕΚ ημερ. 29.4.2022 και (θ) επιστολή του ΔΣΜΚ προς την ΡΑΕΚ ημερ. 24.8.2023. Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η ΡΑΕΚ, με επιστολή της προς τον ΔΣΜΚ, ημερομηνίας 8.2.2019, ζητούσε από τον καθ' ου η αίτηση 2 την εκπόνηση τεchnοοικονομικής μελέτης σχετικά με τον αριθμό και τον τρόπο επιλογής των ΥΕΜ, λαμβάνοντας υπόψη την επικείμενη λειτουργία της ανταγωνιστικής αγοράς ηλεκτρισμού, τυχόν οικονομικούς περιορισμούς, κατά πόσον υπήρχε ανάγκη καθορισμού ΥΕΜ και τον τρόπο συμμετοχής τους στην αγορά. Ο δε ΔΣΜΚ, εις ανταπόκριση, ετοίμασε και υπέβαλε στην ΡΑΕΚ, δια σχετικής επιστολής του, ημερομηνίας 12.8.2022, την σχετική μελέτη. Ακολούθως, στις 30.9.2022, λήφθηκε από την ΡΑΕΚ η απόφαση αρ. 310/2022 για έγκριση της εισήγησης του καθ' ου η αίτηση 2, ΔΣΜΚ, για προσωρινή διευθέτηση για διαχείριση των Υποχρεωτικά Ενταγμένων Μονάδων («ΥΕΜ») στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού. Με την ίδια απόφασή της, η ΡΑΕΚ κάλεσε τον ΔΣΜΚ να ετοιμάσει συγκεκριμένη μεθοδολογία καθορισμού των απαιτήσεων του συστήματος για τις ΥΕΜ και να την αναρτήσει στην ιστοσελίδα του και να εφαρμόσει την πρότασή του στην επόμενη δοκιμαστική περίοδο λειτουργίας της Ανταγωνιστικής Αγοράς Ηλεκτρισμού.

Ενόψει των πιο πάνω, και γενικότερα στη βάση του συνόλου των ενώπιον μου τεθέντων εγγράφων, από τα οποία και αποκαλύπτονται οι ενέργειες των καθ' ων η αίτηση, δεν διαπιστώνεται κενό έρευνας. Είναι

δε εδώ το κατάλληλο σημείο να υπομνησθεί ότι η μορφή της έρευνας είναι άμεσα συνυφασμένη με τα ιδιαίτερα γεγονότα της κάθε υπόθεσης. Η έκταση, ο τρόπος και η διαδικασία που θα ακολουθηθεί ποικίλλει ανάλογα με το υπό εξέταση ζήτημα και ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια της Διοίκησης (**Κυριάκος Φυρίλλα ν. Δημοκρατίας, Ε.Δ.Δ. 40/17, ημερ. 1.11.2023, Χριστάκης Κωνσταντινίδης ν. Πανεπιστήμιο Κύπρου, Ε.Δ.Δ. 93/2016, ημερ. 11.9.2023, Δημοκρατία ν. Κοινότητας Πυργών κ.α. (1996) 3 Α.Α.Δ 503, Ράφτη ν. Δημοκρατίας (2002) 3 Α.Α.Δ. 345, 366**). Το δε κριτήριο για την πληρότητα της έρευνας έγκειται στη συλλογή και διερεύνηση των ουσιωδών στοιχείων, τα οποία παρέχουν βάση για ασφαλή συμπεράσματα (**Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ν. Ζάμπογλου (1997) 3 Α.Α.Δ. 189**). Ακυρωτική παρέμβαση χωρεί εάν διαπιστωθεί πράγματι πλημμελής έρευνα. Βεβαίως, η δέουσα έρευνα, σε υποθέσεις ως η υπό κρίση, έχει κριθεί ότι δεν προϋποθέτει πάντοτε τον εξονυχιστικό έλεγχο κάθε στοιχείου που συνθέτει την παραγωγή της διοικητικής πράξης (**CYBARCO LTD ν. Αναθεωρητικής Αρχής Προσφορών, Υποθ. Αρ. 1584/2014, ημερ. 26.3.2015**). Τεκμαίρεται δε, ότι η Διοίκηση έχει υπόψη της τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου που είναι ενώπιόν της, στη βάση βεβαίως και του τεκμηρίου της νομιμότητας υπέρ των πράξεων της Διοίκησης, το οποίο και δεν έχει εν προκειμένω ανατραπεί, με αποτέλεσμα να μην υφίσταται πεδίο επέμβασης του

Δικαστηρίου (*Καττιμέρη ν. Δημοκρατίας, Ε.Δ.Δ. 65/2019, ημερ. 22.11.2023*).

Περαιτέρω, και σε άμεση συνάρτηση με τα πιο πάνω, ούτε πλάνη διαπιστώνω να έχει εμφιλοχωρήσει. Συναφώς, εξετάζοντας την γραπτή αγόρευση του συνηγόρου των αιτητριών (βλ. σελ. 49 επ.), διαπιστώνω πως η επιχειρηματολογία ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι προϊόν πλάνης περί τα πράγματα και/ή το νόμο, έγκειται εν πολλοίς και στον ισχυρισμό ότι ο καθ' ου η αίτηση 2, «*[.] με την Πολιτική ΥΕΜ και τις ρυθμίσεις του Εγχειριδίου ΥΕΜ που τελικά εισηγήθηκε στην ΡΑΕΚ καθόρισε ότι οι οντότητες παραγωγής που δύνανται να συμμετέχουν στην παροχή Αδράνειας θα είναι μόνο οι συμβατικές μονάδες, σε αντίθεση με τος Βασικές Αρχές που εγκρίθηκαν από την ΡΑΕΚ στις 2/12/2024*». Ειδικότερα, σύμφωνα πάντα με τις αιτήσεις, ο ΔΣΜΚ υπέβαλε τέτοιες προδιαγραφές και τεχνικές απαιτήσεις για την συμμετοχή των οντοτήτων στο Μητρώο ΥΕΜ, χωρίς να προβεί σε διαφοροποιήσεις με βάση τον τύπο ή και την τεχνολογία των οντοτήτων παραγωγής, όπως αναφέρεται στις Βασικές Αρχές, ώστε δικαίωμα συμμετοχής να έχουν μόνο οι συμβατικές μονάδες παραγωγής και συγκεκριμένα η ΑΗΚ Παραγωγή που είναι η μοναδική οντότητα που δύναται να παρέχει υπηρεσίες αδράνειας, αποκλείοντας, κατ' αυτό τον τρόπο, την συμμετοχή στην παροχή αδράνειας μη συμβατικών μονάδων παραγωγής και/ή των μονάδων ΑΠΕ και Εγκαταστάσεων

Αποθήκευσης Ενέργειας που καθορίστηκαν στις Βασικές Αρχές που εγκρίθηκαν από την ΡΑΕΚ στις 2.12.2024.

Ωστόσο, η θέση αυτή δεν υποστηρίζεται από το ενοποιημένο κείμενο των Κανόνων Αγοράς Ηλεκτρισμού (ΚΑΗ), όπου, στη σελ. 33 αυτού και στους εκεί περιεχόμενους ορισμούς, καταγράφεται ότι οντότητα παραγωγής *«είναι οποιαδήποτε συσκευή/οντότητα που δύναται να εγχύσει Ενέργεια στο Σύστημα συνεπεία είτε επιτόπιας παραγωγής μέσω συμβατικών ή Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, όπως Μονάδων Παραγωγής ή Μονάδων ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ ή χαρτοφυλακίων Μονάδων ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ ή αποφόρτισης Ενέργειας από Εγκατάσταση Αποθήκευσης Ηλεκτρισμού ή από χαρτοφυλάκια Εγκαταστάσεων Αποθήκευσης Ηλεκτρισμού ή άλλως πως μέσω ηλεκτρονικών συσκευών, όπως υπέρ-συμπυκνωτών κ.α.»* (βλ. και παράρτημα 20 της ένστασης του καθ' ου η αίτηση 2). Από το πιο πάνω κείμενο, προκύπτει ευκρινώς ότι ο κατάλογος των οντοτήτων παραγωγής δεν είναι εξαντλητικός και ότι κατονομάζονται ενδεικτικά μονάδες παραγωγής, άλλες από τις συμβατικές. Περαιτέρω, υπέρ αυτής της ερμηνευτικής προσέγγισης συνηγορεί και το Εγχειρίδιο Συμμετοχής ΥΕΜ στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού, από το οποίο προκύπτει ότι εφόσον μια οντότητα παραγωγής έχει την τεχνική ικανότητα παροχής της αδράνειας, δύναται να συμμετάσχει στη δημοπρασία, νοουμένου ότι έχει εγγραφεί στο μητρώο ΥΕΜ: όπως αναφέρεται στο Κεφάλαιο 3, παράγραφος 2.1, σελ. 5, *«Συμμετέχοντες, οι οποίοι λειτουργούν*

επιλέξιμες Οντότητες Παραγωγής, που ανήκουν στο Μητρώο ΥΕΜ, δύνανται να λάβουν μέρος στη Δημοπρασία ΥΕΜ, ώστε να παρέχουν Υπηρεσία ΥΕΜ. Η επιλεξιμότητα των Οντοτήτων Παραγωγής βασίζεται στην τεχνική ικανότητα των οντοτήτων αυτών να παρέχουν Αδράνεια, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που ορίζει ο Διαχειριστής Συστήματος Μεταφοράς. Η συμμετοχή στη δημοπρασία προϋποθέτει την υποβολή από μέρους τους δεσμευτικής Προσφοράς για τις επιλέξιμες Οντότητες Παραγωγής τους, ώστε αυτές να καταστούν ΥΕΜ καθ' όλη τη χρονική περίοδο, που αφορά η εκάστοτε Δημοπρασία ΥΕΜ» (βλ. παράρτημα 20 στην ένσταση του καθ' ου η αίτηση 2).

Υπενθυμίζεται στο σημείο αυτό ότι τόσο το πλαίσιο συμμετοχής ΥΕΜ στην Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού, που περιλαμβάνεται στην Τροποποιητική Έκδοση 2.0.6 των ΚΑΗ, όσο και το Εγχειρίδιο ΥΕΜ, ήσαν αποτέλεσμα προηγούμενης δημόσιας διαβούλευσης και αφού προηγουμένως είχαν δοθεί οι σχετικές διευκρινίσεις και/ή επεξηγήσεις στους ενδιαφερόμενους.

Ενόψει των πιο πάνω, και επαναλαμβάνοντας ότι, σε κάθε περίπτωση, τα προεκτεθέντα ουδόλως αναιρούν τη διαπίστωση ότι τα υπό συζήτηση ζητήματα είναι επί της ουσίας τεχνικά ζητήματα, για τα οποία απαιτούνται ειδικές και/ή τεχνικές γνώσεις, και, ως τέτοια, εκφεύγουν του ακυρωτικού ελέγχου του παρόντος Δικαστηρίου, δεν εντοπίζεται ούτε κενό έρευνας αλλ' ούτε εμφιλοχώρηση πλάνης σε σχέση με τα όσα

αναφέρονται στον πρώτο προβαλλόμενο λόγο ακύρωσης που προωθείται, με αποτέλεσμα να μην υφίσταται πρόσφορο πεδίο δικαστικής παρέμβασης στην τελική, επίδικη κρίση. Συνεπώς, ο πρώτος λόγος ακύρωσης απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Προχωρώ στην εξέταση του δεύτερου εγειρόμενου λόγου ακύρωσης, σύμφωνα με τον οποίο η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη και/ή αντίκειται στις διατάξεις του Άρθρου 1Α του Συντάγματος, στα άρθρα 5, 8, 70, 72 και 94 του Νόμου, δεν είναι αυτή πλήρως εναρμονισμένη με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2019/943 σχετικά με την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, δεν συμμορφώνεται με τους κώδικες δικτύου και τις κατευθυντήριες γραμμές του Κεφαλαίου VII, και ειδικότερα στα άρθρα 59 και 61, και την Οδηγία 2019/944 σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την τροποποίηση της οδηγίας 2012/27/ΕΕ, είναι προϊόν πλάνης περί το νόμο και/ή τα πράγματα και/ή έλλειψης δέουσας έρευνας και/ή παράλειψης ή άρνησης άσκησης της νόμιμης εξουσίας των καθ' ων η αίτηση, καθότι οι καθ' ων επέλεξαν την εφαρμογή μεθοδολογίας Υπηρεσιών ΥΕΜ που παρεκκλίνει από τις πιο πάνω νομοθετικές διατάξεις και αντίκειται στην αρχή της διαφάνειας, της αντικειμενικότητας και της αμεροληψίας, καθώς και της ισομερούς κατανομής του κόστους βάσει ωφέλειας («*beneficiary pays principle*»).

Υποβάλλει ο συνήγορος των αιτητριών ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, οι καθ' ων η αίτηση εξέδωσαν την μεθοδολογία παροχής υπηρεσιών αδράνειας μέσω των Υπηρεσιών ΥΕΜ που ρυθμίζεται στους ΚΑΗ, έκδοση 2.0.6, και εφαρμόζεται με το Εγχειρίδιο ΥΕΜ και η οποία αντίκειται στις διατάξεις του άρθρου 94 του Νόμου, καθώς και στα κριτήρια και αρχές που ρυθμίζονται στο άρθρο 13(7) του Κανονισμού(ΕΕ) 2021/943 και δεν συμμορφώνεται με τους κώδικες δικτύου και τις κατευθυντήριες γραμμές που εκδίδονται δυνάμει των άρθρων 59 και 61 αυτού και εφαρμόζονται με βάση τα άρθρα 5, 8 και 70 του Νόμου. Συναφώς, ο κ. Νικολάου επιχειρηματολογεί εν εκτάσει υπέρ της παραβίασης του άρθρου 13(7) του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/943.

Εν πρώτοις, ως ορθώς επισημαίνεται και από τις συνηγόρους των καθ' ων η αίτηση, η διάταξη του άρθρου 13(7) του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/943 δεν τυγχάνει εν προκειμένω εφαρμογής, αφού ο ίδιος ο Κανονισμός ρητά εξαιρεί την Κύπρο από την υποχρέωση εφαρμογής της. Σύμφωνα με το άρθρο 64(2) του Κανονισμού, με τίτλο «Παρεκκλίσεις», -

«Τα άρθρα 3, 5 και 6, το άρθρο 7 παράγραφος 1, το άρθρο 7 παράγραφος 2 στοιχεία γ) και ζ), τα άρθρα 8 έως 17, το άρθρο 18 παράγραφοι 5 και 6, τα άρθρα 19 και 20, το άρθρο 21 παράγραφοι 1, 2 και 4 έως 8, το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο γ), το άρθρο 22 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ), το άρθρο 22 παράγραφος 2

τελευταίο εδάφιο, τα άρθρα 23 έως 27, το άρθρο 34 παράγραφοι 1, 2 και 3, τα άρθρα 35 έως 47, το άρθρο 48 παράγραφος 2 και τα άρθρα 49 και 51 δεν ισχύουν για την Κύπρο έως ότου το σύστημα μεταφοράς της συνδεθεί με τα συστήματα μεταφοράς άλλων κρατών μελών μέσω διασυνδέσεων.

Εάν μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2026 το σύστημα μεταφοράς της Κύπρου δεν έχει συνδεθεί με άλλα δίκτυα μεταφοράς κρατών μελών μέσω διασυνδέσεων, η Κύπρος θα εκτιμήσει την ανάγκη παρέκκλισης από τις διατάξεις αυτές και δύναται να υποβάλει στην Επιτροπή αίτηση συνέχισης της παρέκκλισης. Η Επιτροπή αξιολογεί κατά πόσον η εφαρμογή των αντίστοιχων διατάξεων ενδέχεται να προκαλέσει ουσιαστικά προβλήματα στη λειτουργία του συστήματος ηλεκτρικής ενέργειας στην Κύπρο ή εάν η εφαρμογή τους στην Κύπρο αναμένεται να αποφέρει οφέλη για τη λειτουργία της αγοράς. Βάσει της αξιολόγησης αυτής, η Επιτροπή εκδίδει αιτιολογημένη απόφαση σχετικά με την πλήρη ή μερική παράταση της παρέκκλισης. Η απόφαση δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Περαιτέρω, με βάση την αμέσως πιο πάνω διάταξη, κρίνονται αβάσιμοι οι ισχυρισμοί των αιτητριών περί παραβίασης των άρθρων 59 και 61 του Κανονισμού, επειδή, ως αυτές προβάλλουν, η επίδικη απόφαση δεν συμμορφώνεται με τους κώδικες δικτύου και τις κατευθυντήριες γραμμές «που εφαρμόζονται». Και τούτο, καθότι τόσο το άρθρο 59 («Καθορισμός κωδίκων δικτύου»), όσο και το άρθρο 61 («Κατευθυντήριες γραμμές»), αναφέρονται σε καθορισμό κωδίκων δικτύου και σε έκδοση δεσμευτικών κατευθυντήριων γραμμών σε τομείς που αναφέρονται σε συγκεκριμένα άρθρα του Κανονισμού, τα οποία,

σύμφωνα με το άρθρο 64(2) του Κανονισμού, δεν ισχύουν για την Κύπρο.

Ισχυρίζονται επίσης οι αιτήτριες ότι η υπό των καθ' ων η αίτηση επιλεγείσα μεθοδολογία υπήρξε εσφαλμένη και/ή ότι δεν ακολουθήθηκαν διαδικασίες διαφανείς, αμερόληπτες και βασιζόμενες στην αγορά, με αποτέλεσμα να παραβιάζονται οι αρχές και τα κριτήρια που καθορίζονται στο Νόμο.

Επί των πιο πάνω, θα πρέπει κατ' αρχάς να επισημανθεί ότι, σύμφωνα και με την πάγια νομολογία επί του θέματος, οι ισχυρισμοί περί έλλειψης αμεροληψίας πρέπει να αποδεικνύονται αυστηρά, είτε από τα στοιχεία που παρουσιάζονται στους διοικητικούς φακέλους ή με ασφαλή συμπεράσματα που μπορούν να εξαχθούν από την ύπαρξη τέτοιων στοιχείων (**Κλεάνθους κ.α. ν. Δημοκρατίας κ.α., Α.Ε. 22/2013 και 23/2013, ημερ. 8.5.2020**), το δε βάρος απόδειξης σε τέτοιες περιπτώσεις, φέρει πάντοτε το πρόσωπο το οποίο επικαλείται την ύπαρξη μεροληψίας ή προκατάληψης (**Χαράλαμπος Καττιμέρη ν. Δημοκρατίας, Ε.Δ.Δ. 65/2019, ημερ. 22.11.2023, Δημοκρατία ν. Χατζηχάννας κ.α., Α.Ε. 142/2005, ημερομηνίας 13.3.2007, Ευθύμιος Τσιβιτανίδης κ.α. ν. Δημοκρατίας κ.α., Ε.Δ.Δ. 220/2019, ημερ. 27.11.2024, Νεοφύτου ν. Δημοκρατίας (2007) 3 Α.Α.Δ. 8**). Στην υπό κρίση περίπτωση δεν έχουν στοιχειοθετηθεί με την απαιτούμενη επάρκεια ισχυρισμοί περί μεροληπτικής στάσης των καθ' ων η αίτηση,

ούτε και προκύπτει οποιαδήποτε έλλειψη αμεροληψίας, είτε από τα γεγονότα που παρουσιάζονται, είτε από τα έγγραφα που περιέχονται στους οικείους διοικητικούς φακέλους.

Επιπρόσθετα, όμως, το ζήτημα της ακολουθηθείσας μεθοδολογίας και των διαδικασιών που εφαρμόστηκαν, είναι ξεκάθαρα τεχνικό και ως τέτοιο εκφεύγει του αναθεωρητικού ελέγχου του παρόντος Δικαστηρίου. Εν πάση δε περιπτώσει, κρίνω πως οι καθ' ων η αίτηση είχαν τη διακριτική ευχέρεια να επιλέξουν την μέθοδο που σύμφωνα με τις τεχνοκρατικές τους γνώσεις, αλλά και τις ανάγκες τους, ήταν η καταλληλότερη. Εν προκειμένω, οι καθ' ων η αίτηση νόμιμα, και εν πάση περιπτώσει εντός των ορίων της διακριτικής τους ευχέρειας (σχετικό είναι το άρθρο 70 του Νόμου, όπου ρυθμίζονται οι αποκλειστικές αρμοδιότητες του ΔΣΜΚ¹), επέλεξαν την χρηματική αποζημίωση ως την μέθοδο επίλυσης του ζητήματος της αδράνειας. Το γεγονός ότι ενδεχομένως να υπήρχαν και άλλες επιλέξιμες λύσεις, δεν καθιστά παράνομη την επιλεγείσα λύση. Συνεπώς, δεν εντοπίζεται λόγος που θα μπορούσε να δικαιολογήσει δικαστική παρέμβαση. Περαιτέρω δε, και η ΡΑΕΚ νόμιμα, συμφώνως του άρθρου 5 του Νόμου και εντός των ορίων της δικής της αποκλειστικής αρμοδιότητας, καθόρισε και/ή ενέκρινε τις εθνικές μεθοδολογίες, εν προκειμένω το

¹ Σύμφωνα με το εδάφιο (1) του εν λόγω άρθρου, μεταξύ των αποκλειστικών αρμοδιοτήτων του ΔΣΜΚ είναι «η διασφάλιση της μακροπρόθεσμης ικανότητας του συστήματος να ανταποκρίνεται στην εύλογη ζήτηση για τη μεταφορά ηλεκτρικής ενέργειας, τη λειτουργία, τη συντήρηση και την ανάπτυξη υπό οικονομικά αποδεκτές συνθήκες, ασφαλών, αξιόπιστων και αποτελεσματικών συστημάτων μεταφοράς, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη το περιβάλλον, σε στενή συνεργασία με γειτονικούς διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς και τον ΔΣΔ'».

Εγχειρίδιο ΥΕΜ. Επισημαίνεται, συναφώς, ότι με την επίδικη απόφαση, στην οποία ενσωματώνονται το Εγχειρίδιο ΥΕΜ και οι ΚΑΗ, διαμορφώνεται το απαιτούμενο κανονιστικό πλαίσιο, εντός του οποίου λειτουργεί ο ΔΣΜΚ και προβλέπονται οι διαδικασίες και οι υποχρεώσεις όλων των συμμετεχόντων.

Έτι περαιτέρω, έχω την άποψη ότι ο ίδιος ο Κανονισμός και δη η προεκτεθείσα διάταξη του άρθρου 64(2) αυτού και οι εκεί προβλεπόμενες παρεκκλίσεις, ενισχύει τη θέση ότι το ηλεκτρικό σύστημα της Κύπρου παρουσιάζει ιδιαιτερότητες, καθότι πρόκειται για ένα μικρό και απομονωμένο σύστημα. Αυτή η ιδιαιτερότητα της Κύπρου, σε συνδυασμό με το πλαίσιο της Ανταγωνιστικής Αγοράς Ηλεκτρισμού και την προβλέψιμη έλλειψη επαρκούς αδράνειας σε αρκετές περιόδους εμπορίας, με ό,τι αυτό μπορεί να συνεπάγεται, παρέχει, κατά την άποψή μου, ευρύτερο πεδίο δράσης στους καθ' ων η αίτηση, πάντα εντός του ισχύοντος οικείου νομοθετικού πλαισίου και των νόμιμων ορίων της διακριτικής τους ευχέρειας.

Ούτε και αίρονται οι προαναφερθείσες παρεκκλίσεις με την εφαρμογή της Ανταγωνιστικής Αγοράς Ηλεκτρισμού, ως οι αιτήτριες διατείνονται. Θα συμφωνήσω εν προκειμένω με τη θέση της συνηγόρου της καθ' ης η αίτηση 1 ότι η Ανταγωνιστική Αγορά Ηλεκτρισμού λειτουργεί υπό την επιφύλαξη τεχνικών περιορισμών που διασφαλίζουν ότι δεν θα υπάρξει κατάρρευση του δικτύου, η δε έναρξη της αγοράς αφορά στον τρόπο

εμπορίας και δεν μεταβάλλει τη φυσική απομόνωση του συστήματος, η ασφάλεια του οποίου, όπως και η ανάγκη για αδράνεια, παραμένουν προτεραιότητα του ΔΣΜΚ και της ΡΑΕΚ βάσει του Νόμου. Σχετικό είναι το άρθρο 4(1) του Νόμου, όπου θεσμοθετείται η υποχρέωση των καθ' ων η αίτηση για ασφαλή και αξιόπιστη λειτουργία του συστήματος ως προαπαιτούμενα για την ύπαρξη αγοράς, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 4(2), η ΡΑΕΚ, κατά την άσκηση των ρυθμιστικών καθηκόντων που της ανατίθενται δυνάμει των διατάξεων του Νόμου, λαμβάνει όλα τα εύλογα μέτρα, ώστε να διασφαλίζει ότι ικανοποιούνται όλες οι εύλογες απαιτήσεις και ανάγκες που σχετίζονται με τον ηλεκτρισμό και εξασφαλίζει την ασφάλεια, τη συνέχεια, την ποιότητα και την αξιοπιστία της παροχής ηλεκτρισμού.

Τέλος, δεν μπορώ να συμφωνήσω ούτε με τους ισχυρισμούς των αιτητριών περί παραβίασης των διατάξεων του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/943 και της Οδηγίας 2019/944.

Όπως έχει αναφερθεί πιο πάνω, το άρθρο 5 του Νόμου παρέχει στην ΡΑΕΚ την αποκλειστική αρμοδιότητα για την έγκριση των εθνικών μεθοδολογιών. Ειδικότερα στο άρθρο 5(7) προβλέπεται ότι-

«Με εξαίρεση τις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο ACER είναι αρμόδιος να καθορίζει και να εγκρίνει τους όρους και τις προϋποθέσεις ή τις μεθοδολογίες για την εφαρμογή των κωδίκων δικτύου και των κατευθυντήριων γραμμών του κεφαλαίου VII του Κανονισμού (ΕΕ) 2019/943, δυνάμει της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του Κανονισμού

(ΕΕ) 2019/942, λόγω του συντονισμένου χαρακτήρα τους, η ΡΑΕΚ καθορίζει ή/και εγκρίνει αρκετά πριν από την έναρξη της ισχύος τους, τουλάχιστον τις εθνικές μεθοδολογίες, οι οποίες χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό ή τον καθορισμό των όρων και των προϋποθέσεων για-

(α) τη σύνδεση και την πρόσβαση στα εθνικά δίκτυα, συμπεριλαμβανομένων των τιμολογίων μεταφοράς και διανομής ή των μεθοδολογιών τους, τα οποία καθιστούν δυνατή την πραγματοποίηση των αναγκαίων επενδύσεων στα δίκτυα κατά τρόπο, ώστε οι επενδύσεις αυτές να διασφαλίζουν τη βιωσιμότητα των δικτύων,

(β) την παροχή των επικουρικών υπηρεσιών, οι οποίες εκτελούνται κατά τον πλέον οικονομικό τρόπο και παρέχουν τα κατάλληλα κίνητρα στους χρήστες του δικτύου, ώστε να εξισορροπούν τις εισροές και εκροές τους και οι οποίες παρέχονται ισότιμα και χωρίς διακρίσεις και βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια, τα οποία καθορίζονται από τη ΡΑΕΚ [.]».

Συνεπώς, η ΡΑΕΚ, μαζί βεβαίως με τον ΔΣΜΚ, καθορίζει και εγκρίνει τις εθνικές μεθοδολογίες ως προς τις ανάγκες για αδράνεια και εφεδρεία, όπως στην προκειμένη περίπτωση συνέβη με το Εγχειρίδιο ΥΕΜ, χωρίς να απαιτείται η έγκριση του ACER² για την εθνική μεθοδολογία, η αρμοδιότητα του οποίου περιορίζεται στις διασυνοριακές περιπτώσεις. Ούτε ο Κανονισμός (ΕΕ) 2019/943 ούτε η Οδηγία 2019/944 επιβάλλουν στη ΡΑΕΚ την υποχρέωση να κοινοποιεί εκ των προτέρων στον ACER κάθε εθνική ρύθμιση, εκτός αν πρόκειται για συγκεκριμένες περιπτώσεις διασυνοριακού ενδιαφέροντος.

Συνεπώς, με βάση όλα τα πιο πάνω, κρίνεται αβάσιμος και απορρίπτεται και ο δεύτερος προβαλλόμενος λόγος ακύρωσης.

Με τον τρίτο εγειρόμενο λόγο ακύρωσης που προωθείται, οι αιτήτριες ισχυρίζονται ότι η επίδικη απόφαση είναι παράνομη και ή αντίκειται στις διατάξεις των άρθρων 5(1)(α) και (β), 11 και 18 του Νόμου, στα άρθρα 3 ή/και 6 του περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου (Ν. 13(Ι)/2022), καθώς και στα άρθρα 101 και 102 της ΣΛΕΕ. Αυτή δε η απόφαση είναι προϊόν πλάνης περί το νόμο και ή τα πράγματα και ή έλλειψης δέουσας έρευνας και ή παράλειψης ή/και άρνησης άσκησης νόμιμης εξουσίας, καθότι οι εν λόγω διατάξεις εισάγουν μέτρα και/ή όρους και/ή περιορισμούς που δημιουργούν ανισότητα και/ή δεν εξασφαλίζουν ίσους όρους ανταγωνισμού σύμφωνα με τις πρόνοιες της ΣΛΕΕ, περιορίζουν την λειτουργία της αγοράς ηλεκτρισμού και/ή την συμμετοχή σε αυτήν και/ή δημιουργούν υποχρεώσεις που δεν συνδέονται άμεσα με την λειτουργία της Αγοράς και/ή συνιστούν δραστική επέμβαση στην οικονομική λειτουργία των επιχειρήσεων των αιτητριών και/ή περιορίζουν την οικονομική δραστηριότητά τους.

Περαιτέρω, με τον συναφή τέταρτο εγειρόμενο λόγο ακύρωσης, προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντίκειται στις πρόνοιες των άρθρων 107 και 108 της ΣΛΕΕ και των άρθρων 10, 11, 17 του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμου (Ν.30(Ι)/2001), συνιστά δε

² Πρόκειται για τον Οργανισμό Συνεργασίας των Ρυθμιστικών Αρχών Ενέργειας και αποτελεί τον οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ενέργεια.

αυτή προϊόν πλάνης περί το νόμο και ή τα πράγματα και/ή έλλειψης δέουσας έρευνας και/ή παράλειψης ή άρνησης άσκησης νόμιμης αρμοδιότητας και/ή κατάχρησης εξουσίας, «*καθότι πρόκειται για κρατική ενίσχυση η οποία ευνοεί την ΑΗΚ, επηρεάζει ή δύναται να επηρεάσει την αγορά ηλεκτρισμού και νοθεύει τον ανταγωνισμό, δημιουργεί οικονομικά πλεονεκτήματα τα οποία δεν θα απολάμβανε υπό τις συνήθεις συνθήκες της αγοράς και θα έπρεπε πριν την εφαρμογή της να κοινοποιηθεί και να εξασφαλιστεί η έγκριση της Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (European Commission's Directorate General (DG) for Competition) και ή της Εφόρου Κρατικών Ενισχύσεων*».

Οι συγκεκριμένοι δυο λόγοι εξετάζονται μαζί λόγω της άμεσης συνάφειας των νομικών ζητημάτων που εγείρονται.

Κατά τις αιτήσεις, όφειλε η ΡΑΕΚ, αλλά και ο ΔΣΜΚ όφειλε να ζητήσει από την ΡΑΕΚ, να διαβουλευτεί με την Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού (ΕΠΑ) και να ζητήσει τις απόψεις και την καθοδήγησή της για την επίτευξη και/ή τήρηση αποτελεσματικών συνθηκών ανταγωνισμού, να αποταθεί στην Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού της ΕΕ και να ζητήσει τις απόψεις της Εφόρου Κρατικών Ενισχύσεων, προτού εγκρίνει την πρόταση του ΔΣΜΚ για τροποποίηση των ΚΑΗ και την έκδοση του Εγχειριδίου ΥΕΜ.

Καθίσταται εύκολα αντιληπτό ότι και τα συγκεκριμένα ζητήματα είναι κατ' ουσίαν τεχνικά, απαιτούν ιδιαίτερη εμπειρογνωμοσύνη για την κατανόησή τους και, στη βάση των νομολογιακών κατευθυντήριων που έχουν προεκτεθεί, αυτά εκφεύγουν του αναθεωρητικού ελέγχου του παρόντος Δικαστηρίου. Το Διοικητικό Δικαστήριο δεν υποκαθιστά τη Διοίκηση και δεν προβαίνει σε επανεκτίμηση πρωτογενών γεγονότων, ούτε και μπορεί να επέμβει με δικές του πράξεις και υπολογισμούς σε ζητήματα τεχνικά, αλλά ελέγχει αν όντως διενεργήθηκε η δέουσα έρευνα και καταγράφηκαν τα στοιχεία που απέληξαν στην επίδικη κρίση, καθώς και αν η καταγραφή αυτή αποτελεί μέρος του διοικητικού φακέλου (*Iceline (Cyprus) Ltd, Ε.Δ.Δ. 103/17, ανωτέρω*). Και όπως έχει λεχθεί πιο πάνω, ήδη από το 2019, η ΡΑΕΚ είχε ετοιμάσει σχετικό εσωτερικό σημείωμα (ημερ. 16.7.2019), με την εισήγηση, για τους λόγους που εκεί αναφέρονται, όπως αποσταλεί στον ΔΣΜΚ επιστολή για αποδοχή της τεχνοοικονομικής μελέτης, την οποία ο καθ' ου η αίτηση 2 είχε ετοιμάσει, λαμβάνοντας υπόψη την επικείμενη λειτουργία της ανταγωνιστικής αγοράς ηλεκτρισμού, τυχόν οικονομικούς περιορισμούς, κατά πόσον υπήρχε ανάγκη καθορισμού ΥΕΜ και τον τρόπο συμμετοχής τους στην αγορά, όπερ και εγένετο. Εντοπίζονται επίσης, μεταξύ άλλων, (α) έγγραφο ημερ. 13.4.2022 με τίτλο «*Λειτουργία Ανταγωνιστικής Αγοράς Ηλεκτρισμού (ΑΑΗ), Ενημέρωση προς την ΡΑΕΚ για την πρόοδο των εργασιών λειτουργίας της ΑΑΗ*», (β) επιστολή ημερ. 21.6.2023 του ΔΣΜΚ προς την καθ' ης η αίτηση 1,

(γ) επιστολή ημερ. 24.8.2022 του ΔΣΜΚ προς την ΡΑΕΚ, (δ) μελέτη ημερ. 12.8.2022, (ε) έκθεση του ΔΣΜΚ που προωθήθηκε στη ΡΑΕΚ με επιστολή ημερ. 3.10.2022, (στ) έκθεση του ΔΣΜΚ του Οκτώβρη 2021, (ζ) επιστολή του ΔΣΜΚ προς την ΡΑΕΚ, ημερ. 28.1.2022, (η) επιστολή του ΔΣΜΚ προς την ΡΑΕΚ ημερ. 29.4.2022 και (θ) επιστολή του ΔΣΜΚ προς την ΡΑΕΚ ημερ. 24.8.2023.

Κρίνω ότι τα πιο πάνω ικανοποιούν τις απαιτήσεις της νομολογίας και δεν χωρεί πεδίο επέμβασης του Δικαστηρίου τούτου, εφόσον δεν εντοπίζεται ούτε πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο, ούτε υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής της ευχέρειας των καθ' ων η αίτηση, ούτε έλλειψη αιτιολογίας (**CYPRA LTD, ανωτέρω**).

Εν πάση περιπτώσει, και προς ολολήρωση του σκεπτικού του Δικαστηρίου επί του υπό συζήτηση θέματος, επισημαίνω τα εξής:

Εν πρώτοις, οι ισχυρισμοί περί παραβίασης των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ δεν μπορούν και δεν θα τύχουν περαιτέρω εξέτασης, εφόσον δεν έχουν δικογραφηθεί (**Μιχαήλ κ.α. ν. Δημοκρατίας, Ε.Δ.Δ. 117/2017, ημερ. 19.3.2019**). Πράγματι, σε κανένα από 50 νομικά σημεία της αίτησης ακυρώσεως δεν εντοπίζεται ισχυρισμός περί παραβίασης των συγκεκριμένων διατάξεων της ΣΛΕΕ, σε αντίθεση με την κατ' ισχυρισμόν παραβίαση άλλων άρθρων της Συνθήκης (άρθρα 107 και 108), η οποία εντοπίζεται στα νομικά σημεία 23 και 24 του δικογράφου της αίτησης ακυρώσεως.

Πέραν των πιο πάνω, κρίσιμες για σκοπούς εξέτασης των συγκεκριμένων ισχυρισμών, είναι οι διατάξεις του άρθρου 18 του Νόμου. Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο-

«18.-(1) Η ΡΑΕΚ συνεργάζεται στενά με την Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού για την αντιμετώπιση παραβάσεων του δικαίου του ανταγωνισμού, οι οποίες εμπίπτουν στις αρμοδιότητες της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού.

(2) Η ΡΑΕΚ κοινοποιεί στοιχεία στην Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού με σκοπό τη διεξαγωγή έρευνας προκειμένου να διαπιστωθεί εάν υφίσταται παράβαση του δικαίου του ανταγωνισμού, εφόσον κατά τη διεξαγωγή ερευνών από τη ΡΑΕΚ, δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (β) του εδαφίου (4) του άρθρου 5, προκύψουν ενδείξεις ότι τίθεται ζήτημα εφαρμογής των διατάξεων του περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου.

(3) Η ΡΑΕΚ και η Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού έχουν καθήκον αμοιβαίας ενημέρωσης σχετικά με την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους.

(4) Όταν ανταλλάσσονται πληροφορίες δυνάμει του παρόντος άρθρου μεταξύ της ΡΑΕΚ και της Επιτροπής Προστασίας του Ανταγωνισμού, ο αποδέκτης εξασφαλίζει το ίδιο επίπεδο εμπιστευτικότητας με τον διαβιβάζοντα.».

Είναι σαφές από τα πιο πάνω ότι δεν υφίσταται υποχρέωση της ΡΑΕΚ να συνεργαστεί και/ή συμπράξει με την ΕΠΑ σε κάθε περίπτωση, ως είναι εν πολλοίς η εισήγηση των αιτητριών, αλλά μόνον εφόσον εντοπίζονται παραβάσεις του δικαίου του ανταγωνισμού, εφόσον «κατά

τη διεξαγωγή ερευνών από τη ΡΑΕΚ, δυνάμει των διατάξεων της παραγράφου (β) του εδαφίου (4) του άρθρου 5, προκύπτουν ενδείξεις ότι τίθεται ζήτημα εφαρμογής των διατάξεων του περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου» (βλ. εδάφια (1) και (2) του άρθρου 18). Συνεπώς, δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός περί πάσχουσας διαδικασίας και/ή μεθοδολογίας εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση λόγω μη προηγούμενης συνεργασίας και/ή σύμπραξης της καθ' ης η αίτηση 1 με την ΕΠΑ, εφόσον, υπό το φως των πιο πάνω διατάξεων, η συνεργασία με την ΕΠΑ δεν συνιστά, άνευ ετέρου, απαραίτητη προϋπόθεση για την εγκυρότητα των αποφάσεων της ΡΑΕΚ, συμφώνως του άρθρου 18 του Νόμου. Εν προκειμένω, η καθ' ης η αίτηση 1 ενήργησε εντός των ορίων της διακριτικής της ευχέρειας.

Περαιτέρω, την *διακριτική ευχέρεια* της ΡΑΕΚ να συνεργάζεται με την ΕΠΑ κατά την διενέργεια έρευνας, προβλέπει και το άρθρο 5 του Νόμου, στο οποίο εκτίθενται οι αρμοδιότητες της ΡΑΕΚ και το οποίο επίσης επικαλούνται οι αιτήτριες. Σύμφωνα με την διάταξη του εδαφίου (4) του εν λόγω άρθρου-

«(4) Η ΡΑΕΚ, με σκοπό την ταχεία και αποτελεσματική εκτέλεση των καθηκόντων της που προβλέπονται στις διατάξεις του παρόντος άρθρου, έχει αρμοδιότητα-

(α) να εκδίδει δεσμευτικές αποφάσεις για τις επιχειρήσεις ηλεκτρικής ενέργειας,

(β) να ερευνά τη λειτουργία των αγορών ηλεκτρικής ενέργειας και να αποφασίζει και να επιβάλλει τα κατάλληλα, αναγκαία και αναλογικά

μέτρα για την προώθηση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού και τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της αγοράς:

Νοείται ότι, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 18, εφόσον απαιτείται, η ΡΑΕΚ, δύναται επίσης να συνεργάζεται με την Επιτροπή Προστασίας του Ανταγωνισμού, την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς Κύπρου και την Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου ή την Επιτροπή, κατά τη διεξαγωγή έρευνας σχετικά με το δίκαιο του ανταγωνισμού, [.]».

Ως εκ των πιο πάνω, κρίνεται αβάσιμος ο ισχυρισμός των αιτητριών ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι άκυρη, καθότι η ΡΑΕΚ έθεσε σε εφαρμογή την προσβαλλόμενη απόφαση και τις πρόνοιες των ΚΑΗ και του Εγχειριδίου Συμμετοχής ΥΕΜ χωρίς να ενημερώσει την ΕΠΑ και να επιβεβαιώσει ότι δεν παραβιάζεται το δίκαιο του ανταγωνισμού.

Συνακόλουθα, για τους ίδιους λόγους, κρίνεται αβάσιμος και ο ισχυρισμός ότι όφειλε ο ΔΣΜΚ να ζητήσει από την ΡΑΕΚ να διαβουλευτεί με την ΕΠΑ και να ζητήσει τις απόψεις και την καθοδήγησή της, να αποταθεί στην Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού της ΕΕ και να ζητήσει τις απόψεις της Εφόρου Κρατικών Ενισχύσεων. Δεδομένων των όσων έχουν λεχθεί αμέσως πιο πάνω σε σχέση με τη διακριτική ευχέρεια της ΡΑΕΚ, καθίσταται αντιληπτό ότι ούτε ο καθ' ου η αίτηση 2 είχε οποιαδήποτε υποχρέωση να ζητήσει από την ΡΑΕΚ να αποταθεί και να ζητήσει τις απόψεις των πιο πάνω.

Για τους ισχυρισμούς περί παραβίασης των Άρθρων 25 και 26 του Συντάγματος, γίνεται αναφορά κατωτέρω, ενώ, ως έχει ήδη λεχθεί, οι

ισχυρισμοί περί παραβίασης των άρθρων 101 και 102 της ΣΛΕΕ δεν θα τύχουν εξέτασης, εφόσον δεν έχουν δικογραφηθεί.

Όσον αφορά στους περιεχόμενους στον τέταρτο προβαλλόμενο λόγο ακύρωσης ισχυρισμούς, παρατηρώ τα εξής:

Με αναφορά στα άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ, οι αιτήτριες διατείνονται ότι οι ΚΑΗ και το Εγχειρίδιο ΥΕΜ περιλαμβάνουν παρεμβάσεις που δυνατό να μην είναι συμβατές με τις διατάξεις των εν λόγω άρθρων και των οποίων η εφαρμογή να συνιστά κρατική ενίσχυση, για την οποία ο ΔΣΜΚ όφειλε να ζητήσει από την ΡΑΕΚ να αποταθεί στην Έφορο Κρατικών Ενισχύσεων και στη Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού της ΕΕ. Κατά τη σχετική εισήγηση, η μεθοδολογία που ρυθμίζεται στο Εγχειρίδιο ΥΕΜ και εγκρίθηκε, περιλαμβάνει δέσμη μέτρων που θεσπίστηκαν με την επίδικη απόφαση και συνίστανται στην υποχρεωτική φυσική απορρόφηση της εγγενώς παραγόμενης ενέργειας από τις Μονάδες ΥΕΜ στους Προμηθευτές που καταγράφεται στο σημείο του μετρητή της Μονάδας Παραγωγής της ΑΗΚ Παραγωγή και τα οποία προσδιορίζονται με όρους, περιορισμούς και υποχρεώσεις που δυνατόν να καταλογιστούν ως κρατική ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 107(1) της ΣΛΕΕ. Περαιτέρω, τα μέτρα που ρυθμίζονται στο Εγχειρίδιο ΥΕΜ δυνατό να εμπίπτουν στην έννοια της «ενισχύσεως», έστω και αν δεν συνεπάγεται μεταβίβαση κρατικών πόρων, σύμφωνα με το άρθρο 107(1) της ΣΛΕΕ, το οποίο καλύπτει όλα τα χρηματικά μέσα που

μπορούν να χρησιμοποιούν δημόσιες αρχές προς στήριξη επιχειρήσεων, όπως γίνεται με την υποχρεωτική αποζημίωση όλης της ενέργειας που είναι καταγεγραμμένη στο μετρητή των Μονάδων Παραγωγής ΥΕΜ, ανεξαρτήτως της φυσικής απορρόφησης της, και υπό την μορφή εισφοράς προς την ΑΗΚ. Ούτε και έχει σημασία αν τα μέσα αυτά περιλαμβάνονται μονίμως στην περιουσία του Δημοσίου, όπως γίνεται με την χρέωση και πίστωση του ποσού της αποζημίωσης στο Λογαριασμό Υποχρεωτικά Ενταγμένων Μονάδων (Λογαριασμός ΥΕΜ), ο οποίος βρίσκεται υπό τον έλεγχο του Λειτουργού Αγοράς, δηλαδή του ΔΣΜΚ. Κατ' αυτό τον τρόπο, τα κεφάλαια που τροφοδοτούνται μέσω της αποζημίωσης, που υποχρεωτικά επιβάλλεται από τους ΚΑΗ και το Εγχειρίδιο ΥΕΜ και υποχρεωτικά καταβάλλονται στην επιχείρηση ΑΗΚ, εκτελούνται υπό τον έλεγχο και την διαχείριση του Λειτουργού Αγοράς, ώστε να θεωρούνται ως κρατικοί πόροι κατά την έννοια του άρθρου 107(1) της ΣΛΕΕ. Εν προκειμένω, υποβάλλουν οι αιτήτριες, η διαχείριση των χρημάτων που χρεώνονται και πιστώνονται στο Λογαριασμό ΥΕΜ, η διαχείριση του οποίου έχει ανατεθεί στον ΔΣΜΚ, ρυθμίζεται από τους ΚΑΗ και το Εγχειρίδιο ΥΕΜ, με εισροές από την αποζημίωση της ενέργειας που καταγράφεται στον μετρητή της Μονάδας Παραγωγής ΥΕΜ ως υποχρέωση των Προμηθευτών και εκροές που υποχρεωτικά καταβάλλονται στην επιχείρηση ΑΗΚ και, σε περίπτωση παράλειψης συμμόρφωσης, οι Προμηθευτές κινδυνεύουν με αποκλεισμό τους από την αγορά ηλεκτρισμού.

Καθίσταται εύκολα αντιληπτό ότι και τα συγκεκριμένα ζητήματα είναι αμιγώς τεχνικά, απαιτούν ιδιαίτερη και λεπτομερή εμπειρογνωμοσύνη για την κατανόησή τους και, στη βάση των νομολογιακών κατευθυντήριων που έχουν προεκτεθεί, αυτά εκφεύγουν του αναθεωρητικού ελέγχου του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο εκ των πραγμάτων δεν μπορεί να επέμβει με δικές του πράξεις και υπολογισμούς. Επαναλαμβάνω ότι εν προκειμένω, αυτό που ελέγχεται είναι αν όντως διενεργήθηκε η δέουσα έρευνα και καταγράφηκαν τα στοιχεία που απέληξαν στην επίδικη κρίση, καθώς και αν η καταγραφή αυτή αποτελεί μέρος του διοικητικού φακέλου (***Iceline (Cyprus) Ltd, ανωτέρω***). Με βάση δε τα όσα έχουν ήδη εκτεθεί πιο πάνω, κρίνω ότι δεν χωρεί πεδίο δικαστικής παρέμβασης, εφόσον δεν εντοπίζεται ούτε πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο, ούτε υπέρβαση των ακραίων ορίων της διακριτικής της ευχέρειας των καθ' ων η αίτηση, αλλ' ούτε και έλλειψη αιτιολογίας.

Εν πάση δε περιπτώσει, προς ολολήρωση του σκεπτικού του Δικαστηρίου και επί του υπό συζήτηση θέματος, επισημαίνω και τα εξής, τα οποία έθεσαν ενώπιόν μου οι καθ' ων η αίτηση και τα οποία ενισχύουν, κατά την άποψή μου, τη θέση ότι δεν χωρεί δικαστική παρέμβαση:

Εν πρώτοις, και όσον αφορά τους ισχυρισμούς περί ενδεχόμενης παραβίασης των διατάξεων του ανταγωνισμού εκ μέρους των καθ' ων η

αίτηση, είναι ορθή η θέση της συνηγόρου του καθ' ου η αίτηση 2 ότι οι διατάξεις του Νόμου 13(Ι)/2022, σύμφωνα με το άρθρο 7(1)(β) αυτού, δεν εφαρμόζονται σε επιχειρήσεις που είναι επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος ή που έχουν χαρακτήρα δημοσιονομικού μονοπωλείου, κατά το μέτρο που η εφαρμογή των διατάξεων αυτών εμποδίζει νομικά ή πραγματικά την εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που τους έχει ανατεθεί από το Δημόσιο. Αυτόν τον ρόλο και/ή χαρακτήρα φαίνεται να έχει και ο ΔΣΜΚ, ο οποίος, σύμφωνα με το άρθρο 57(1) του Νόμου, *«[...] είναι νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου που ιδρύθηκε σύμφωνα με τους περί Ρύθμισης Αγοράς Ηλεκτρισμού Νόμους του 2003 έως 2018 και αποτελεί κρίσιμη οντότητα, όπως προβλέπεται στις διατάξεις της Οδηγίας (ΕΕ) 2022/2557 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Δεκεμβρίου 2022 για την ανθεκτικότητα των κρίσιμων οντοτήτων και την κατάργηση της οδηγίας 2008/114/ΕΚ του Συμβουλίου»*. Γενικότερα, προκύπτει από τις διατάξεις του Νόμου (ιδιαίτερα του Μέρους VII αυτού που ρυθμίζεται η σύσταση και λειτουργία του ΔΣΜΚ) ότι ο ρόλος του ΔΣΜΚ εκπίπτει της έννοιας του όρου «*επιχείρηση*».

Περαιτέρω, σε σχέση με τον τρόπο λειτουργίας του καθ' ου η αίτηση 2 και των συμμετεχόντων στην παροχή Υπηρεσίας ΥΕΜ, και στη βάση των όσων έχουν τεθεί ενώπιόν μου, είναι σημαντικό να καταγραφούν τα εξής: ο ΔΣΜΚ διενεργεί Δημοπρασίες ΥΕΜ ετησίως για την παροχή της Υπηρεσίας ΥΕΜ. Προς τούτο, ο ΔΣΜΚ διαχειρίζεται και διατηρεί

Ηλεκτρονικό Σύστημα Δημοπρασιών ΥΕΜ, το οποίο αποτελείται από μια ηλεκτρονική πλατφόρμα, μέσω της οποίας οι Συμμετέχοντες που λειτουργούν επιλέξιμες Οντότητες Παραγωγής, δύνανται να υποβάλλουν Προσφορές ΥΕΜ για μια δεδομένη Δημοπρασία ΥΕΜ. Συμμετέχοντες, οι οποίοι λειτουργούν επιλέξιμες Οντότητες Παραγωγής που ανήκουν στο Μητρώο ΥΕΜ, δύνανται να λάβουν μέρος στη Δημοπρασία ΥΕΜ, ώστε να παρέχουν Υπηρεσία ΥΕΜ. Προκύπτει ότι η επιλεξιμότητα των Οντοτήτων Παραγωγής βασίζεται στην τεχνική ικανότητα των εν λόγω Οντοτήτων να παρέχουν Αδράνεια, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που ορίζει ο Διαχειριστής Συστήματος Μεταφοράς, ενώ η συμμετοχή στη δημοπρασία προϋποθέτει την εκ μέρους τους υποβολή δεσμευτικής Προσφοράς για τις επιλέξιμες Οντότητες Παραγωγής τους, ώστε αυτές να καταστούν ΥΕΜ καθ' όλη τη χρονική περίοδο που αφορά η εκάστοτε Δημοπρασία ΥΕΜ.

Πριν από κάθε Δημοπρασία ΥΕΜ, ο ΔΣΜΚ δημοσιεύει στην ιστοσελίδα του τις Προδιαγραφές της Δημοπρασίας ΥΕΜ. Συναφώς, οι απαιτήσεις του Συστήματος σε Υπηρεσία ΥΕΜ καθορίζονται στην Πολιτική ΥΕΜ που δημοσιεύει ο Διαχειριστής Συστήματος Μεταφοράς καθώς και στις Προδιαγραφές της εκάστοτε Δημοπρασίας ΥΕΜ, οι οποίες απαρτίζονται από πληροφορίες σχετικά με τις απαιτήσεις για Αδράνεια και άλλες τεχνικές απαιτήσεις του Διαχειριστή Συστήματος Μεταφοράς, την έναρξη και λήξη της περιόδου δημοπρασίας, την έναρξη και λήξη προθεσμίας υποβολής Προσφοράς, την προθεσμία υποβολής

ενστάσεων έναντι των Αποτελεσμάτων της Δημοπρασίας ΥΕΜ, καθώς και άλλες πρόσθετες πληροφορίες.

Ο Διαχειριστής Συστήματος Μεταφοράς δημοσιεύει τις Προδιαγραφές της εκάστοτε Δημοπρασίας ΥΕΜ, ορίζοντας την απαίτηση για Αδράνεια και λοιπές υπηρεσίες ασφάλειας, στην Ιστοσελίδα του ΔΣΜΚ το αργότερο δύο Εργάσιμες Ημέρες πριν από την ημέρα διενέργειας της Δημοπρασίας ΥΕΜ. Προσφορές ΥΕΜ πρέπει να υποβάλλονται στο Ηλεκτρονικό Σύστημα Δημοπρασιών ΥΕΜ πριν από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής που καθορίζεται στις Προδιαγραφές της δημοπρασίας. Η κατάθεση προσφορών επιτρέπεται από τη στιγμή έναρξης της προθεσμίας υποβολής. Κάθε Συμμετέχων ενημερώνεται για το αποτέλεσμα των Προσφορών ΥΕΜ το αργότερο τέσσερις Εργάσιμες Ημέρες μετά την ημέρα διενέργειας της Δημοπρασίας ΥΕΜ. Η παραπάνω ενημέρωση γίνεται μέσω αυτόματης ειδοποίησης εντός του Συστήματος Διαχείρισης της Αγοράς καθώς και ανακοίνωσης των Αποτελεσμάτων της Δημοπρασίας ΥΕΜ στην Ιστοσελίδα του ΔΣΜΚ. Οι Συμμετέχοντες μπορούν να υποβάλουν ενστάσεις για τα αποτελέσματα της Δημοπρασίας ΥΕΜ μέχρι δώδεκα (12) ώρες μετά την ανακοίνωση των Αποτελεσμάτων της Δημοπρασίας ΥΕΜ στους Συμμετέχοντες.

Όπως προκύπτει από τα πιο πάνω, και δεδομένης της χρήσης Ηλεκτρονικής Πλατφόρμας Δημοπρασιών και της δημοσίευσης προδιαγραφών, η συμμετοχή στις δημοπρασίες είναι ανοικτή σε κάθε

οντότητα που πληροί τα τεχνικά κριτήρια, κατ' εφαρμογήν ενός μέτρου γενικού και/ή αντικειμενικού: οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος πληροί και/ή ανταποκρίνεται στα απαιτούμενα κριτήρια, δύναται να συμμετάσχει ισότιμα στο Ηλεκτρονικό Σύστημα Δημοπρασιών. Αντίθετα, αν ένας πάροχος δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις τεχνικές απαιτήσεις και/ή να προσφέρει την απαιτούμενη αδράνεια, αποκλείεται. Με αυτό ως δεδομένο, δεν στοιχειοθετείται ο ισχυρισμός των αιτητριών περί επιλεκτικής μεταχείρισης της ΑΗΚ.

Θα συμφωνήσω εν προκειμένω με τη θέση της συνηγόρου της καθ' ης η αίτηση 1 ότι το υπό συζήτηση μέτρο αποτελεί (τεχνική) ρύθμιση λειτουργίας της αγοράς για λόγους ασφάλειας του συστήματος και όχι οικονομική ενίσχυση συγκεκριμένων οντοτήτων. Συνακόλουθα, και η προσβαλλόμενη Απόφαση δεν θα πρέπει να ιδωθεί ως μέτρο κρατικής ενίσχυσης, αλλά ως ρυθμιστική παρέμβαση τεχνικής φύσεως για την εξυπηρέτηση ενός δημόσιου σκοπού στον τομέα της ενέργειας και τη διασφάλιση της λειτουργίας της αγοράς, με σκοπό την αποφυγή κατάρρευσης του Συστήματος της Κύπρου και τη διατήρηση της ευστάθειας του δικτύου.

Ενόψει των πιο πάνω, κρίνονται αβάσιμοι και απορρίπτονται ο τρίτος και ο τέταρτος λόγος ακύρωσης που προωθούνται.

Προχωρώ στην εξέταση του πέμπτου λόγου ακύρωσης που προωθείται και ο οποίος έγκειται στον ισχυρισμό ότι η προσβαλλόμενη δια του

Αιτητικού Α απόφαση πάσχει ως μη αιτιολογημένη και/ή μη επαρκώς και/ή δεόντως αιτιολογημένη, μη δυνάμενη ωσαύτως να υπαχθεί στον απαιτούμενο δικαστικό έλεγχο. Κατά τη σχετική εισήγηση, δεν αποκαλύπτεται το σκεπτικό της επίδικης απόφασης, με την οποία εγκρίθηκε το Εγχειρίδιο ΥΕΜ και η τροποποίηση των ΚΑΗ, με αποτέλεσμα, πέραν του ανέφικτου της διενέργειας δικαστικού ελέγχου, η εν λόγω Απόφαση να μην συνάδει με το άρθρο 9(3) του Νόμου, σύμφωνα με το οποίο οι αποφάσεις της ΡΑΕΚ είναι πλήρως αιτιολογημένες, προκειμένου να είναι διαθέσιμες στο κοινό. Επιπρόσθετα, δεν αποκαλύπτεται αν η ρυθμιστική απόφαση με την οποία καθορίζεται ο τρόπος που θα ρυθμίζεται η αγορά ηλεκτρισμού και ειδικότερα η παροχή αδράνειας με τη λειτουργία των υπηρεσιών ΥΕΜ και η φυσική κατανομή ενέργειας από τις ΥΕΜ, συνάδει με τις διατάξεις του Κανονισμού 2019/943. Περαιτέρω, δεν προκύπτει αν η ΡΑΕΚ, πριν από τη λήψη της ρυθμιστικής απόφασης, διαβουλευτήκε με οποιονδήποτε κάτοχο άδειας και τους συμμετέχοντες στην αγορά ή αν έλαβε υπόψη της τα σχόλια και τις εισηγήσεις των αιτητριών και άλλων φορέων που συμμετείχαν στην άτυπη διαβούλευση, καθώς και τα αποτελέσματα της εν λόγω διαβούλευσης.

Η επίδικη απόφαση επισυνάπτεται ως παράρτημα 15 στο δικόγραφο της ένστασης της καθ' ης η αίτηση 1. Στην εν λόγω απόφαση, αναφέρονται αυτολεξεί τα εξής:

«ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ ΑΓΟΡΑΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ (ΚΑΗ), ΕΚΔΟΣΗ 2.0.6

Αναφορικά με το πιο πάνω θέμα τέθηκαν ενώπιον των Μελών οι εισηγήσεις του Διαχειριστή Συστήματος Μεταφοράς Κύπρου («ΔΣΜΚ») για τροποποίηση των Κανόνων Αγοράς Ηλεκτρισμού («ΚΑΗ») ως τέθηκαν με τις επιστολές του ημερομηνίας 4 Αυγούστου 2025 (Αρ. Πρωτ. ΔΑΛ/1020.1/252418), 7 Αυγούστου 2025 (Αρ. Πρωτ. ΔΑΛ/1020.1/252445), 25 Αυγούστου 2025 (Αρ. Πρωτ. ΔΑΛ/1020.1/252600) και 4 Σεπτεμβρίου 2025 (Αρ. Πρωτ. ΔΑΛ/143/1020.1/252691), και τα Εσωτερικά Σημειώματα υπ αρ. 559/2425 και 562/2425 της 1^{ης} και 4^{ης} Σεπτεμβρίου 2025 αντίστοιχα, με όλα τα σχετικά έγγραφα και στοιχεία για μελέτη, που ετοιμάστηκαν από τον Μηχανικό Ενέργειας κ. Δημήτρη Ευαγόρου, ο οποίος και παρουσίασε το θέμα.

Αφού τα Μέλη της Ανώτερης Διοίκησης μελέτησαν ενδελεχώς όλα τα σχετικά έγγραφα και πληροφορίες και έλαβαν όλες τις δέουσες διευκρινίσεις τις οποίες μελέτησαν, τα μέλη του Γραφείου της ΡΑΕΚ αποχώρησαν για λήψη Απόφασης.

Ο Πρόεδρος σημείωσε ότι τα σχετικά Εσωτερικά Σημειώματα έχουν μελετηθεί και μονογραφεί και από το Μέλος της Ανώτερης Διοίκησης, κ. Χατζηγεωργίου, που απουσιάζει από τη Συνεδρίαση, ο οποίος συμφωνεί με το περιεχόμενό τους.

Τα Μέλη της Ανώτερης Διοίκησης της ΡΑΕΚ αφού μελέτησαν όλα τα πιο πάνω στοιχεία, πληροφορίες και έγγραφα, και έλαβαν δεόντως υπόψη τις απόψεις και τους προβληματισμούς που διατυπώθηκαν από τους συμμετέχοντες κατά την άτυπη συμβουλευτική επιτροπή και τη δημόσια διαβούλευση επί της προτεινόμενης τροποποίησης, υιοθέτησαν το περιεχόμενο των Εσωτερικών Σημειωμάτων 559/2025

και 562/2025, και ασκώντας τις αρμοδιότητες και εξουσίες τους δυνάμει του άρθρου 94(5)(β) των περί Ρύθμισης της Αγοράς Ηλεκτρισμού Νόμων του 2021 έως 2025, στη βάση των διαμειφθέντων αποφάσισαν:

1. Να εγκρίνουν τις προτεινόμενες τροποποιήσεις των Κανόνων Αγοράς Ηλεκτρισμού Έκδοση 2.0.6 που υποβλήθηκαν από τον ΔΣΜΚ, όπως παρουσιάζονται αναλυτικά στο Παράρτημα Ι.
2. Να εγκρίνουν την προτεινόμενη τροποποίηση των Κανόνων Αγοράς Ηλεκτρισμού Έκδοση 2.0.6 που υποβλήθηκε από τον ΔΣΜΚ, όπως παρουσιάζεται αναλυτικά στο Παράρτημα ΙΙ.
3. Να εγκρίνουν το προτεινόμενο «Εγχειρίδιο Συμμετοχής Υποχρεωτικά Ενταγμένων Μονάδων (ΥΕΜ) στην ΑΑΗ» (Παράρτημα ΙΙΙ).
4. Να εγκρίνουν το προτεινόμενο «Εγχειρίδιο Προσωρινής Λειτουργίας των ΕΑΗ στην ΑΑΗ» (Παράρτημα ΙV).
5. Να καλέσουν τον ΔΣΜΚ όπως προχωρήσει άμεσα με τη δημοσίευση των εγκεκριμένων από τη ΡΑΕΚ Κανόνων Αγοράς Ηλεκτρισμού- Έκδοση 2.0.6 στην Επίσημη Εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας, ούτως ώστε να τεθούν σε ισχύ σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 94(7) του Ν.130(Ι)/2021.
6. Να καλέσουν τον ΔΣΜΚ όπως πρόνοιες των Κανόνων Αγοράς Ηλεκτρισμού που αφορούν την Εφεδρεία Απρόοπτων Καταστάσεων να μην τύχουν εφαρμογής έως ότου εγκριθούν από τη Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (European Commission's Directorate General (DG) for Competition) καθώς πρόκειται για μηχανισμό ισχύος τύπου στρατηγικής εφεδρείας (strategic reserve) και ο οποίος θεωρείται Κρατική Ενίσχυση.

7. Να καλέσουν τον ΔΣΜΚ όπως δημοσιεύσει τις τροποποιήσεις των Κανόνων Αγοράς Ηλεκτρισμού σύμφωνα με την παρούσα Απόφαση της ΡΑΕΚ και το τροποποιημένο ενοποιημένα κείμενο των Κανόνων Αγοράς Ηλεκτρισμού σύμφωνα με το άρθρο 94(5)(γ) του Ν.130(Ι)Ι2021.

8. Την αποστολή σχετικής επιστολής γνωστοποίησης της παρούσας Απόφασης στον ΔΣΜΚ για ενημέρωση και για τις σχετικές του ενέργειες.

9. Τη δημοσίευση της παρούσας Απόφασης στην ιστοσελίδα της ΡΑΕΚ, στο πλαίσιο πλήρους διαφάνειας και ενημέρωσης όλων των ενδιαφερομένων μερών.».

Πέραν της νομικής βάσης, η οποία ρητώς και με σαφήνεια αναφέρεται στην εν λόγω απόφαση, προκύπτει από τα πιο πάνω ότι, για τη διαμόρφωση της επίδικης απόφασης, λήφθηκαν υπόψη οι προεκτεθείσες επιστολές και τα προεκτεθέντα Εσωτερικά Σημειώματα, τα οποία και υιοθετήθηκαν, μαζί με όλα τα σχετικά συνοδευτικά έγγραφα. Αυτά τα έγγραφα, όπως επίσης αναφέρεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, μελετήθηκαν, αξιολογήθηκαν και λήφθηκαν υπόψη από τα μέλη της Ανώτερης Διοίκησης της ΡΑΕΚ στη διαμόρφωση της επίδικης κρίσης, όπως υπόψη λήφθηκαν υπόψη και οι προβληματισμοί που είχαν διατυπωθεί από τους συμμετέχοντες στην άτυπη συμβουλευτική επιτροπή και τη δημόσια διαβούλευση επί της προτεινόμενης τροποποίησης. Από τα εν λόγω έγγραφα, τα οποία και αποτελούν μέρος του διοικητικού φακέλου, αποκαλύπτεται το σκεπτικό

της προσβαλλόμενης απόφασης, καθώς και οι πραγματικοί λόγοι που οδήγησαν στη λήψη αυτής. Με αποτέλεσμα να καθίσταται εφικτή η διενέργεια του απαιτούμενου δικαστικού ελέγχου που είναι εν τέλει και το ζητούμενο (**Στέφανος Φράγκου ν. Δημοκρατίας (1998) 3 Α.Α.Δ. 270, L.A.S. BOATING LTD ν. Δημοκρατίας, Ε.Δ.Δ. 37/2017, ημερ. 26.10.2023**). Συμπληρώνεται δε η αιτιολογία της απόφασης, κατ' εφαρμογή του άρθρου 29 του περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου (Ν. 158(I)/1999), από τα παραρτήματα της ένστασης και το σύνολο του διοικητικού φακέλου (**Θεοδωρίδου ν. Δημοκρατίας (1984) 3 Α.Α.Δ. 146, Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου κ.α. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 1171, Διογένους ν. Δημοκρατίας (1999) 4 Α.Α.Δ., 371**), με αποτέλεσμα να παρέχονται στο Δικαστήριο τα απαιτούμενα στοιχεία, που να οδηγούν στη διακρίβωση της νομιμότητας της διοικητικής πράξης (**Λ. Σκυλλουριώτης ν. Δήμου Λευκωσίας, Ε.Δ.Δ. 38/2016, ημερ. 1.7.2022, Eurofarm (P. Neophytou) Ltd ν. Δημοκρατίας Α.Ε.142/2015, ημερ. 4.4.2023, ANDRELIA PAPHOS LTD ν. Δημοκρατίας, Ε.Δ.Δ. 49/2019, ημερ. 23.10.2023**).

Συνεπώς, ενόψει των πιο πάνω, απορρίπτεται ως αβάσιμος και ο συγκεκριμένος λόγος ακύρωσης.

Τέλος, με τον έκτο λόγο ακύρωσης που προωθείται, οι αιτήτριες ισχυρίζονται ότι οι εγκριθέντες ΚΑΗ και το εγχειρίδιο ΥΕΜ παραβιάζουν

τα Άρθρα 25 και 26 του Συντάγματος, τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, την ελευθερία οικονομικής δραστηριότητας και οικονομικής λειτουργίας της επιχείρησής τους και την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης στους επιχειρηματίες προμήθειας και παραγωγής από ΑΠΕ. Κατά τον σχετικό ισχυρισμό, με την προσβαλλόμενη απόφαση και τους εγκριθέντες τροποποιητικούς ΚΑΗ και το Εγχειρίδιο ΥΕΜ, περιορίζεται δραστικά η ελευθερία οικονομικής δραστηριότητας και οικονομικής λειτουργίας της επιχείρησης των αιτητριών.

Είναι γεγονός ότι οι ισχυρισμοί περί παραβίασης των προαναφερθέντων Άρθρων του Συντάγματος έχουν δικογραφηθεί (βλ. νομικά σημεία 37, 38 και 39 της αίτησης ακυρώσεως, ενώ αναφορά γίνεται και στο νομικό σημείο 41). Στο νομικό σημείο 37, αναφέρεται γενικά ότι η προσβαλλόμενη πράξη παραβιάζει το δικαίωμα του συμβάλλεσθαι ελευθέρως δυνάμει του Άρθρου 26 του Συντάγματος. Στο δε νομικό σημείο 38, αναφέρεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη αντίκειται στο Άρθρο 25.2 του Συντάγματος³, *«καθότι οι επιβαλλόμενοι όροι και περιορισμοί δεν δύνανται να υπαχθούν στους όρους, περιορισμούς ή διατυπώσεις που καθορίζονται με βάση νόμο και/ή στο βαθμό που επιτρέπονται από αυτό και/ή προκαλούν δυσανάλογο βάρος και/ή επιφέρουν δυσανάλογες συνέπειες ή περιορισμούς στις Αιτήσεις»*, με αποτέλεσμα να παραβιάζεται το δικαίωμα του συμβάλλεσθαι. Τέλος,

στο νομικό σημείο 39, τίθεται ο ισχυρισμός ότι η επίδικη απόφαση αντίκειται στο δικαίωμα ελεύθερης άσκησης επαγγέλματος (Άρθρο 25.2 του Συντάγματος), «καθότι οι επιβαλλόμενοι όροι και/ή περιορισμοί είναι ανεπίτρεπτα δραστικοί χωρίς να στοιχειοθετείται η ανάγκη επιβολής τους, να δικαιολογείται ο περιορισμός του θεμελιώδους δικαιώματος, η επιβολή τους δεν είναι απολύτως αναγκαία και η έκταση του περιορισμού είναι μεγαλύτερη απ' ό,τι είναι απαραίτητη για την προαγωγή του σκοπού χάριν του οποίου επιβλήθηκαν».

Ωστόσο, οι συγκεκριμένοι ισχυρισμοί, παρόλο που εγείρουν ευθέως ζήτημα παραβίασης συνταγματικώς κατοχυρωμένων δικαιωμάτων, τίθενται με τρόπο γενικό και, εν πάση περιπτώσει, χωρίς επαρκή και/ή την δέουσα λεπτομέρεια στα νομικά σημεία της αίτησης ακυρώσεως, με αποτέλεσμα, υπό το φως και της σχετικής νομολογίας επί του θέματος, να καθίστανται ανεπίδεκτοι δικαστικής εκτίμησης. Η απλή αναφορά σε ανεπίτρεπτο ή/και δυσανάλογο ή/και μη αναγκαίο περιορισμό των συγκεκριμένων ατομικών δικαιωμάτων δεν είναι επαρκής για να θεμελιώσει ζήτημα αντισυνταγματικότητας. Κατά πάγια νομολογία, θέματα αντισυνταγματικότητας θα πρέπει να εγείρονται με τη δέουσα λεπτομέρεια και να εξειδικεύονται επαρκώς στο δικόγραφο της αίτησης ακυρώσεως, κάτι που δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Έτι δε περαιτέρω, στην υπό κρίση περίπτωση παρατηρώ ότι σε κανένα νομικό σημείο της αίτησης ακυρώσεως δεν γίνεται αναφορά σε συγκεκριμένη διάταξη και/ή

³ Στο Άρθρο 25 κατοχυρώνεται το δικαίωμα στην ελευθερία της εργασίας.

συγκεκριμένο έγγραφο, τα οποία, ως ήδη ελέχθη, αποτελούν, ως Παραρτήματα αυτής, αναπόσπαστο μέρος της επίδικης Απόφασης, και τα οποία, σύμφωνα πάντα με τις αιτήσεις, είναι αντισυνταγματικά. Επαναλαμβάνεται ότι ζητήματα συνταγματικότητας πρέπει να τίθενται με ευκρίνεια και να αναλύονται επαρκώς, ούτως ώστε το Δικαστήριο να οδηγείται σε εύρημα αντισυνταγματικότητας πέραν κάθε λογικής αμφιβολίας. Στην **Γεωργία Νικολάου Κουτσόφτα ν. Δημοκρατίας, Υποθ. Αρ. 1542/2007, ημερ. 11.4.2011**, το ζήτημα τέθηκε ως εξής:

«Επανειλημμένα έχει νομολογηθεί ότι θέματα αντισυνταγματικότητας θα πρέπει να εγείρονται με τη δέουσα λεπτομέρεια, να προωθούνται και αποδεικνύονται από την πλευρά που εγείρει το θέμα με πειστικά στοιχεία, από τα οποία να αναδύεται το συμπέρασμα περί αντισυνταγματικότητας, πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας.

*Οι θέσεις αυτές της αιτήτριας για αντισυνταγματικότητα δεν μπορούν να εξετασθούν γιατί δεν περιέχονται στο δικόγραφο της προσφυγής, ούτε εξειδικεύονται επαρκώς (Βλέπε: **Δημοκρατία ν. Κουκκουρή, Σαφειρίδης ν. Κουκκουρή και Δημοκρατίας (1993) 3 Α.Α.Δ. 598, Δημοκρατία ν. Πογιατζή (1992) 3 Α.Α.Δ. 196, Βασιλείου ν. Δήμου Παραλιμνίου (1995) 4 Α.Α.Δ. 1275**).».*

Η επίκληση παραβίασης κάποιας αρχής ή διάταξης, ιδιαίτερα όταν αυτή είναι συνταγματικής φύσεως, αόριστα ή/και γενικά, χωρίς την απαιτούμενη λεπτομέρεια και/ή εξειδίκευση ή/και χωρίς συγκεκριμένες θέσεις, δεν είναι αρκετή (**Μιχαήλ κ.α., ανωτέρω**).

Τα πιο πάνω βεβαίως, βρίσκονται σε πλήρη συμβατότητα με τον Κανονισμό 7 του Διαδικαστικού Κανονισμού του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου του 1962, ο οποίος θέτει υποχρέωση σε κάθε διάδικο, δια των εγγράφων προτάσεών του, *«να εκθέτει τα νομικά σημεία επί των οποίων στηρίζεται, αιτιολογών συγχρόνως ταύτα πλήρως»*.

Ενόψει των πιο πάνω, κρίνεται αβάσιμος και απορρίπτεται και ο έκτος προβαλλόμενος λόγος ακύρωσης.

Κατά συνέπεια, στη βάση όλων των πιο πάνω, κρίνω ότι δεν στοιχειοθετείται κανένας από τους λόγους ακύρωσης που προωθούνται και, συνακόλουθα, δε χωρεί επέμβαση του Δικαστηρίου.

Η προσφυγή ως προς το Αιτητικό Α αυτής αποτυγχάνει και απορρίπτεται ως αβάσιμη. Επιδικάζονται €2.200 έξοδα υπέρ των καθ' ων η αίτηση 1 και 2, εξ' ημισείας, και εναντίον των αιτητριών, πλέον Φ.Π.Α.. Η προσβαλλόμενη δια του Αιτητικού Α απόφαση επικυρώνεται δυνάμει του Άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος.

Φ. ΚΩΜΟΔΡΟΜΟΣ, Π.Δ.Δ.

ΕΠΙΣΥΝΗΜΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΙΤΗΤΡΙΩΝ

2. SYNERGIA LTD (HE 388933)
3. VEMARIA ENTERPRISES LIMITED (HE 439516)
4. E&B (ENERGY & BEYOND) LTD (HE 350735)
5. E.FOS LTD (HE 384974)
6. KEL SOROKOS WINDFARM LTD (HE 223252)
7. Α. ΚΕΡΑΣΙ (ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΑ) ΛΤΔ
8. D.P. ELSIM LTD (HE 363680)
9. BIOLAND PROMITHIA LIMITED (HE 384964)